

ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต

นางสาวทรงพร สานุสันต์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา

หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

The Effects of Project-Based Learning on English Speaking Skill
for Grade 11 Students at the Schools under the Department of Local
Administration, Phuket Province

Miss. SONGPORN SANUSON

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต
ชื่อและนามสกุล	นางสาวทรงพร สาณสันต์
แขนงวิชา / วิชาเอก	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	2. รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ่ม

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล สุรนัคครินทร์)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ่ม)	

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต

ผู้วิจัย นางสาวทรงพร สาณสันต์ รหัสนักศึกษา 2612101572

ปริญญา: ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร (2) รองศาสตราจารย์ ดร.อารี
รักษ์ มีแจ่ง ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน 2) เปรียบเทียบทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
กับเกณฑ์ร้อยละ 60 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
เทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล
เมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน จำนวน 9 แผน 18
ชั่วโมง 2) แบบทดสอบทักษะการพูด และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ
เรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน โดยการจัดการ
เรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการ
พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนแบบโครงงานเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงงาน
เป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ การเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจ มัธยมศึกษา

Thesis title: “The Effects of Project-Based Learning on English Speaking Skill for Grade 11 Students at the Schools under the Department of Local Administration, Phuket Province ”

Researcher: “Miss. SONGPORN SANUSON”; ID: “2612101572”;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Thesis advisors: (1) Associate Professor Dr. Sita Yiemkuntitavorn;(2) Associate Professor Dr. Areerug Mejang ; Academic year: 2023

Abstract

The purposes of this research were to 1) compare English-speaking skill of grade 11 students before and after learning with Project-Based Learning; 2) compare English-speaking skill after project-based Learning grade 11 students to 60 percent criterion; and (3) study the satisfaction of grade 11 students towards English learning with project-based learning.

The research sample consisted of 37 of grade 11 students studying in the first semester of the academic year 2023 at the schools under the Department of Local Administration, Phuket Province, obtained by cluster random sampling. The research instruments were 1) project-based learning lesson plans, 9 plans for 18 hours; 2) English speaking test and (3) the questionnaire on satisfaction towards English learning with project-based learning. The data were analyzed by mean, standard division, percentage, and T-test.

The results of this research were revealed as follows: 1) the students' English-speaking skill after learning with Project-Based Learning was higher than before at .05 level of statistical significance; 2) the students' English-speaking skill after learning with Project-Based Learning was higher than 60 percent criterion at .05 level of statistical significance; and 3) students' satisfaction towards English learning with Project-Based Learning was at the very satisfied level.

Keywords : Project-Based Learning, English speaking skill, Satisfaction, Secondary school

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาช่วยเหลือให้คำ แนะนำอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขียมขันติถาวร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ถ่ายทอด ความรู้ด้านวิธีวิทยาการวิจัย ทักษะการทำวิจัย เสียสละเวลาให้คำแนะนำ ปรีกษา ช่วยแก้ไข ข้อบกพร่อง ให้โอกาสพัฒนาตนเอง รวมถึงเป็นแบบอย่างของความเป็นครู และนักวิจัยที่ดีที่สุด สำหรับผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ่ม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้ความรู้และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล สุรณรงค์รินทร์ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มาก ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการ วิจัยและให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงและนำไปพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่อนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดลอง ตลอดจน การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนครูโรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต ที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และเป็น กำลังใจในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่สนับสนุนการศึกษา ครั้งนี้ และช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ตลอดมาจนผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา และคุณความดีใด ๆ ที่จะเกิด จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุก ท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	8
1.1 ความหมายของการพูด	8
1.2 องค์ประกอบของการพูด	8
1.3 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	10
1.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	14
2. การเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน	17
2.1 ความหมายของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน	17
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน	18
2.3 จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน	20
2.4 ลักษณะของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน	21
2.5 ประเภทของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน	23
2.6 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน	25
2.7 การวัดและประเมินผลโครงงาน	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.8 ประโยชน์ของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน	31
3. เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ	33
3.1 ความหมายของความพึงพอใจ	33
3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	34
3.3 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ	36
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
4.1 งานวิจัยในประเทศ	39
4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
สรุปการวิจัย	52
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	63
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	64
ข เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	67
ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	84

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ง คุณภาพของเครื่องมือ.....	89
จ ผลการทดลอง.....	95
ประวัติผู้วิจัย	100

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	48
ตารางที่ 4.2	การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน แบบโครงงานเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	49
ตารางที่ 4.3	ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน.....	50

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ภาษาอังกฤษได้เข้ามา มีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ (อรรชนิดา หวานคง, 2559) หากประชากรในประเทศนั้น ๆ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ประชาชนเหล่านั้นจะเป็นบุคคลสำคัญที่มีส่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ ของประชาชนในชาติ ประชากรจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบกับทักษะ การเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life-Long Learning) มุ่งเน้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เพื่อทำความเข้าใจระหว่างกันและสามารถดำเนินชีวิตประจำวันในโลกแห่งสากล

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีปัญหามากที่สุด พบว่า ปัญหาของผู้เรียนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ คือ การขาดความรู้ทางภาษาที่เพียงพอในการสื่อสารและข้อจำกัด ทางภาษา (ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรรณสถาพร, 2557) และไม่สามารถ พูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งอาจเกิดจากการที่นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษจากแบบเรียน เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่ได้เรียนรู้รูปแบบการสนทนาที่หลากหลาย (วนิชา สิริรังหอม, 2563) เนื่องจาก นักเรียนส่วนใหญ่ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง รู้คำศัพท์น้อย ไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม พูด ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และไม่สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ (ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์, 2560) อีกทั้งการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง การเน้นเสียงและสำเนียง (สุรัญญา ไข้เต็กิม และ พิมพ์ศิริ เทเลอร์, 2563) ดังนั้น สิ่งที่การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยต้องได้รับการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน คือ การ เสริมสร้างความรู้ในด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ อีกทั้งส่งเสริมความคล่องแคล่วและความเป็นธรรมชาติ การพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการเรียนรู้ย้อนหลังในรายวิชาภาษาอังกฤษ 3 (อ32101) ที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารเมื่อจำแนกเป็นรายทักษะจึงได้พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการทดสอบผ่านกิจกรรมการพูดในบทเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 296 คน ของปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 42 ปีการศึกษา 2564 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 39 และปีการศึกษา 2565 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 37 จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าคะแนน ในแต่ละปี การศึกษาลดน้อยลง และอาจส่งผลถึงการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของวิชาภาษาอังกฤษที่มีการเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนในสังกัด ซึ่งปีการศึกษา 2565 ที่ผ่านมามีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 21.77 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ (ร้อยละ 23.44) จะเห็นได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องได้รับการแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในรายวิชาภาษาต่างประเทศของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ระบุไว้ว่า นักเรียนต้องได้รับการวัดและประเมินผลในด้านการพูดสนทนาและโต้ตอบสื่อสารอย่างต่อเนื่องและคล่องแคล่ว ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุป ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเป็น ภาษาต่างประเทศ และนำเสนอด้วยการพูด โดยเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางประกอบการ พูดได้อย่างเหมาะสมกับระดับของผู้ฟัง นักเรียนมีการนำความรู้ไปใช้อย่างดีในการสืบค้น การเจรจา การตีความ และการสร้างสรรค์ สิ่งที่นักเรียนได้ศึกษาและแก้ปัญหาจึงเปลี่ยนเป็นกระบวนการเรียนรู้ ของตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรปรับวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษ ในกระบวนการเรียนรู้ และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น ทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน คือ การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Häkkinen et al., 2017) ที่สามารถ นำมาปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับ John Dewey เรื่อง "Learning by Doing" ที่ว่า "Education is a process of living and not a preparation for future living." ซึ่งเป็นการเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ ขณะที่เรียน และเป็นการสร้างความรู้ (Constructivism) ต่อมาพัฒนาเป็นทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructionism) (อัญชลี ทองแถม, 2561) โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัว นักเรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้

จากการลงมือปฏิบัติ (ดุซฎึ โยเหลา, 2557) แนวคิดหลักของการเรียนรู้แบบโครงงาน คือ การเชื่อมต่อประสบการณ์ของนักเรียนกับชีวิตในโรงเรียนและสร้างเป็นความรู้ใหม่ (Riswandi, 2018) ก่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเองจากประสบการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งรอบตัว ผนวกเข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่โดยใช้กระบวนการทางปัญญาของตน (Constructivism) (ยรรยง สิ้นธุ์งาม, 2551) การเรียนการสอนรูปแบบนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ 1) เพิ่มความรู้และเข้าใจเนื้อหาทักษะทางวิชาการ 2) สร้างทักษะสู่ความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 เช่น การสื่อสาร ความร่วมมือ การคิด การแก้ไขปัญหา และการสร้างสรรค์นวัตกรรม 3) ช่วยสร้างความมั่นใจของนักเรียนในการทำสิ่งท้าทายใหม่ ๆ ในโรงเรียนและในชีวิต และ 4) ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงความรู้ของตนเอง ความเป็นตัวเอง และการพัฒนาสังคม (Mergendoller et al, 2017) จากการสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวกับพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการสอนแบบโครงงาน (กมลวรรณ จังตระกูล, 2557) และผลการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยโครงงานเป็นฐานมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน (อริษา จันทรเปล่ง, 2562) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ทวีศิลป์ ในจิต, 2563) และผลการศึกษาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงานเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้น ควรจะนำวิธีการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานมาปรับใช้ในชั้นเรียน โดยนักเรียนจะฝึกทักษะการพูดจากการสื่อสารและทำงานแบบร่วมมือ มีการพูดคุยเพื่อวางแผนและแก้ไขปัญหากันในกลุ่ม การพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนต่างกลุ่ม การพูดถามและตอบข้อสงสัยกับครูที่ปรึกษาโครงงาน รวมไปถึงการพูดนำเสนอและรายงานผลการดำเนินงานโครงงานอย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และแสดงท่าทางประกอบการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานมาปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในลำดับต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 60

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน มีค่าสูงก่อนเรียน

3.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 *ประชากร (Population)* ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 4 แห่ง 8 ห้องเรียน จำนวน 296 คน

4.1.2 *กลุ่มตัวอย่าง (Sample)* ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 คน จากวิธีการการสุ่มแบบกลุ่ม

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

1) การสอนแบบโครงงานเป็นฐาน

4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2) ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขอบเขตเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ดังนี้

4.3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง *How is it cooked?* (6 ชั่วโมง)

4.3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง *I wonder why...* (6 ชั่วโมง)

4.3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง *Cause and effects* (6 ชั่วโมง)

4.4 ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ เป็นเวลา 9 สัปดาห์ รวม 18 ชั่วโมง/ภาคเรียน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมในการสื่อความหมายโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา เพื่อถ่ายทอดความต้องการของผู้พูด โดยการพูดนั้นประกอบด้วย 1) ด้านความถูกต้องของการพูด มีการเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์เพื่อพูดให้ถูกต้องและตรงประเด็นตามท้องเรื่อง 2) ด้านความคล่องแคล่วในการพูด พูดได้อย่างต่อเนื่อง ชัดเจน มีการโต้ตอบอย่างลื่นไหล ไม่ติดขัด และ 3) ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะพูด กล่าวคือ ผู้พูดมีการประสานสายตาดูผู้ฟัง และน้ำเสียงประกอบการพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ

5.2 การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้และทำงานแบบร่วมมือ มีการพูดคุยเพื่อวางแผน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แก้ไขปัญหา และนำเสนอผลการดำเนินงาน เกิดการสั่งสมประสบการณ์ทางการเรียนรู้ และสร้างเป็นองค์ความรู้ โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และกระตุ้นการเรียนรู้ มีขั้นตอนการดำเนินการสอน 8 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นดึงดูดความสนใจ 2) ขั้นระบุวัตถุประสงค์ของโครงงาน 3) ขั้นฝึกทักษะภาษา 4) ขั้นออกแบบสื่อที่จะเขียน 5) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม 6) ขั้นรวบรวมข้อมูล 7) ขั้นจัดเรียงข้อมูล และ 8) ขั้นนำเสนอผลงาน

5.3 เกณฑ์ร้อยละ 60 หมายถึง ค่าคะแนนขั้นต่ำที่ยอมรับว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน โดยการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งวิเคราะห์จากคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์เป็นร้อยละ 60

5.4 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ ความรู้สึกที่ดี หรือความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกระบวนการเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน โดยใช้มาตรฐานค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 6.2 เป็นแนวทางในออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะประเภทอื่น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้
ดำเนินการศึกษา รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.1 ความหมายของการพูด
  - 1.2 องค์ประกอบของการพูด
  - 1.3 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. การเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
  - 2.1 ความหมายของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
  - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
  - 2.3 จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
  - 2.4 ลักษณะของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
  - 2.5 ประเภทของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
  - 2.6 ขั้นตอนของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
  - 2.7 การวัดและประเมินผลโครงงาน
  - 2.8 ประโยชน์ของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
3. ความพึงพอใจ
  - 3.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
  - 3.3 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของการพูด

การพูดนับว่าเป็นทักษะทางการสื่อสารที่จำเป็นและนิยมใช้เป็นอย่างยิ่ง การพูดทุกครั้งจึงต้องทราบความหมายของการพูดที่แท้จริง เพื่อที่จะได้พูดและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการนั้น ๆ การพูดได้ถูกระบุความหมายไว้โดยนักการศึกษา ดังนี้

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ จีรวัดน์ อินทรพร (2556) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูด เพื่อสื่อความหมายไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยาทางจนวนเป็นที่น่าสนใจได้

วรศนา เค้าอัน (2560) กล่าวว่า เป็นการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์และ ความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียงภาษา และกริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง

อังชรินทร์ ทองปาน (2561: 165) ได้ให้ความหมายของการพูด คือ การมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่มีการออกเสียงชัดเจนและมีน้ำเสียงทำนองสูงต่ำ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกันกับสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด มีความเหมาะสม ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมนั้น ๆ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 146) ได้กล่าวถึงการพูดไว้ว่า เป็นการติดต่อสื่อสารโดยการใช้เสียง ภาษาและท่าทาง ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน เพื่อถ่ายทอด ความรู้สึก นึกคิดและความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ทั้งนี้การพูดเป็นกระบวนการใส่ความหมายจะเกิดขึ้นควบคู่กับการฟัง ซึ่งเป็นกระบวนการแปลความหมายหรือถอดความหมาย

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การพูดนั้นหมายถึง พฤติกรรมในการสื่อความหมาย โดยใช้ ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา เพื่อถ่ายทอดความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยผู้พูดต้องมีทักษะและความสามารถในการพูด เพื่อให้ผู้พูดจะได้สื่อความหมายได้สำเร็จ

1.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้พูดที่ต้องการพูดเพื่อสื่อสารหรือสื่อความต้องการของตนเองนั้น จำเป็นต้องรู้รายละเอียดและองค์ประกอบของการพูดด้วย เพื่อให้การพูดสื่อสารนั้นมีความถูกต้อง ชัดเจน และตรงกับความต้องการของผู้พูด นักภาษาศาสตร์ได้ระบุองค์ประกอบของการพูดไว้ ดังนี้

Mazouzi (2013) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษครอบคลุมเนื้อหาอยู่สองประการ คือ ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การออกแบบกิจกรรมการพูดของผู้เรียนจึงต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันของความคล่องแคล่วและความถูกต้อง ดังนั้นทั้งความคล่องแคล่วและความแม่นยำจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการพูดการสื่อสาร

Goh and Burns (2012: 53) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดภาษาที่ 2 ดังนี้

1. กลยุทธ์การรับรู้ในการเผชิญกับสถานการณ์ที่จำกัดการใช้ความรู้ทางภาษาโดยใช้ท่าทาง การถอดความ การประดิษฐ์คำศัพท์ใหม่ และการพูดอย่างอ้อมค้อม
2. กลยุทธ์อภิปัญญาในแง่ของการวางแผนล่วงหน้าว่าจะพูดอะไรและจะพูดอย่างไร
3. กลยุทธ์การมีปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์จริง เช่น การขอคำชี้แจง/การขอให้พูดซ้ำ การปรับรูปแบบ การพูดในอีกความหมายหนึ่ง และการตรวจสอบความเข้าใจ

Rora (2015) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูด ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) เป็นวิธีที่ผู้เรียนจะได้ฝึกออกเสียงที่ชัดเจนขึ้นขณะกำลังพูด หมายความว่าผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อมีการออกเสียงและน้ำเสียงที่ดี แม้ว่าจะมีคำศัพท์และไวยากรณ์ที่จำกัดก็ตาม
2. ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนในการจัดเรียงประโยคให้ถูกต้องตามกฎของภาษาในการสนทนา ไวยากรณ์เป็นวิธีการที่สามารถคาดเดาถึงความรู้ทางภาษาของผู้พูด
3. คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการใช้ภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จเพราะหากไม่มีคำศัพท์ที่ครอบคลุมก็จะไม่สามารถใช้โครงสร้างและหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อสารให้เข้าใจได้
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) เป็นความสามารถในการพูดสื่อสารอย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง พูดอย่างเป็นอิสระโดยไม่มีการหยุดชะงัก
5. ความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถในการรับรู้และประมวลผลการขยายความของวาทกรรมเพื่อกำหนดรูปแบบการแสดงความหมายของประโยค

พระมหาสังเวช ศรีโคตร และทวีศักดิ์ ชูมา (2559) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

ดังนั้น องค์ประกอบของการพูดที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าประกอบด้วย ความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างของภาษา ด้านบริบทของสังคมที่จะใช้ภาษานั้น ๆ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างมีความหมาย ถูกต้อง และคล่องแคล่ว รวมถึงการใช้เทคนิคและกลวิธีเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ

1.3 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นทักษะการออกเสียงคำ วลี หรือประโยคซึ่งแสดงออกด้วยการเล่า อธิบาย สนทนาโต้ตอบกับบุคคลต่าง ๆ หรือแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

Garside (2019) กล่าวว่า ผู้สอนพึงระลึกไว้เสมอว่า การพูดนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมายว่าผู้พูดกำลังคิดอะไร ไม่เพียงแต่ให้ผู้เรียนพูดคำศัพท์ที่รู้ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร

องค์ประกอบพื้นฐานของการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจนอกจากไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงให้ถูกต้องแล้ว การสอนการพูดสามารถฝึกได้โดยการให้ผู้เรียนใช้ภาษา เช่น การถาม-ตอบ การแสดงบทบาทสมมติ หลังจากการเรียนการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์

2. สอนการพูดเป็นชุดสมรรถนะ

ผู้สอนสามารถสอน นำเสนอ และฝึกใช้ไวยากรณ์ โดยการทำกิจกรรมย่อยเพื่อฝึกทักษะ เช่น การหลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำ การตอบสนองอย่างเหมาะสมขณะฟัง การพูดอย่างสุภาพ การพูดถึงคำศัพท์ที่ไม่รู้จักโดยใช้ภาษาที่รู้จัก และการอธิบายความคิด

ทักษะย่อยดังกล่าวไม่ได้ฝึกไวยากรณ์ คำศัพท์ หรือการออกเสียงโดยตรง ดังนั้นผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนพูดในหัวข้อที่คุ้นเคย กิจกรรมการพูดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะย่อยดังกล่าวอีกด้วย

3. การพูดและการจัดเรียงข้อความ

ผู้สอนต้องสอนการพูดในบริบทที่กำหนดให้ ต้องคำนึงถึงผู้เรียนพูดในสถานการณ์นั้นได้จริง ๆ เช่น สถานการณ์ในร้านอาหาร ธนาคาร และอื่น ๆ ในบทเรียน และคำนึงถึงบทสนทนาที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้นสถานการณ์เหล่านี้จึงสามารถใช้เป็นบทหรือโครงสร้างสำหรับการสนทนาในชั้นเรียน และเป็นทักษะชีวิตของผู้เรียนอีกด้วย

4. การพูดตามที่กำหนดและพูดอย่างอิสระ

การพูดตามที่กำหนด ผู้สอนมอบหมายภาระงานพูดให้ผู้เรียนตามเรื่องที่กำหนด อาจเป็นงานที่เกี่ยวกับเสียงหรือวิดีโอ การเติมคำในช่องว่าง การเรียงประโยคบทสนทนา หรือการพูดตอบสนองต่อบทสนทนาที่หลากหลาย การที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนมา ความจำในส่วนของบทสนทนาจะเพิ่มขึ้นและมีสมาธิกับการเรียนมากขึ้น

การพูดอย่างอิสระ คือ ผู้เรียนมีการพูดโต้ตอบและมีปฏิริยาอย่างอิสระ ผู้สอนมอบหมายงานพูดที่เป็นสถานการณ์ แล้วให้ผู้เรียนสร้างบทพูดสนทนากับผู้คนที่ระดับต่าง ๆ เช่น การพูดกับเจ้านาย หรือการพูดกับเด็กเล็ก ภาระงานนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดในการพูดหรือสนทนาได้ด้วย

Anuradha et al. (2014) กล่าวถึงวิธีการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดถูกต้องตั้งแต่วันแรกหรือให้เร็วที่สุด โดยไม่รอให้ผู้เรียนเรียนคำศัพท์ วลี หรือประโยคต่าง ๆ ก่อน
2. ผู้สอนรับฟังหากผู้เรียนบางคนมีการพูดคำซ้ำ คำเติม
3. หากผู้สอนถามคำถามแก่ผู้เรียน ผู้ถามต้องให้เวลาผู้เรียนเพื่อนึกคำตอบ
4. ผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนพูดตามความรู้ภาษาอังกฤษที่มี

5. ผู้สอนนำเสนอโครงสร้าง วลี คำ และให้ผู้เรียนฝึกฝนแล้วนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้มากที่สุด
6. ผู้สอนใช้เทคนิค back-chaining หรือ tail-forwarding เพื่อให้ผู้เรียนพูดต่อประโยคที่ยาวขึ้น
7. ผู้สอนจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติและการทำงานเป็นคู่ และควบคุมดูแลและกระตุ้นนักเรียน
8. ผู้สอนเตรียมความพร้อมล่วงหน้าในด้านการวางแผนบทเรียน กิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ
9. ผู้สอนบอกข้อผิดพลาดของผู้เรียนตั้งแต่แรกเริ่ม หากผู้สอนแก้ไขหรือพูดแทรกขณะผู้เรียนพูด จะทำให้ผู้เรียนพูดไม่คล่องและไม่เกิดการเรียนรู้
10. ผู้สอนควรคำนึงถึงจุดอ่อนส่วนบุคคลและควรมีความเห็นอกเห็นใจในทัศนคติและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

Burns (2019: 7) กล่าวถึงขั้นตอนสำหรับการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างความสนใจของผู้เรียนในการพูด มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการคือ
  - 1.1 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนวางแผนการพัฒนาการพูดทั่วไป
  - 1.2 เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการพูดเฉพาะด้าน เช่น การพูดแบบทันที (prompt)
2. ขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูล และ/หรือแนวทางการวางแผนการพูดในภาษาที่สองสามารถสร้างความกังวลให้ผู้เรียนได้ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดเตรียมภาระงานการพูด และสนับสนุนผู้เรียนในการพูด โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้น ดังนี้
  - 2.1 เพื่อนำเสนอหรือสอนคำศัพท์ใหม่ ๆ
  - 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนจัดระบบความรู้ด้านภาษาของผู้เรียนที่กำลังพัฒนา
  - 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่
  - 2.4 เพื่อนำทักษะภาษาเฉพาะด้านกลับมาใช้ และลดภาระการประมวลผล
  - 2.5 เพื่อผลักดันผู้เรียนให้ทำภาระงานให้มีความต้องการมากขึ้น

3. ขั้นตอนมอบหมายภาระงานการพูด

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดเตรียมผู้เรียนด้วยเนื้อหาที่สามารถฝึกพูดผ่านการสื่อสาร ซึ่งงานที่มอบหมายนั้นควรส่งเสริมผู้เรียนให้แสดงออกด้วยความรู้ทางภาษา ทักษะ และกลวิธีที่ผู้เรียนมี ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างคล่องแคล่วโดยไม่กังวลเกี่ยวกับความถูกต้องและรูปแบบของภาษา

4. ขั้นตอนเน้นภาษา ทักษะ และกลยุทธ์

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้เรียนปรับปรุงการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ตลอดจนเพิ่มพูนทักษะและกลยุทธ์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสร้างความสนใจของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนเลือกงานที่ถนัดและสำเร็จลุล่วงแล้ว งานนั้นอาจรวมถึงคุณลักษณะทางภาษา เช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค ตลอดจนคำศัพท์

5. ขั้นตอนการทบทวนภาระงานเดิม

ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะทำภาระงานการพูดจากขั้นตอนที่ 3 อีกครั้ง โดยต่างกันที่ผู้เรียนมีโอกาสที่จะวิเคราะห์และฝึกใช้ภาษาหรือทักษะในระหว่างอยู่ในขั้นตอนที่ 4 ดังนั้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน มีวิธีการดังนี้

5.1 ทบทวนและทำซ้ำในส่วนของงานชิ้นแรก

5.2 ทำซ้ำงานทั้งหมด

5.3 ให้ผู้เรียนเปลี่ยนกลุ่มหรือคู่ทำงาน

5.4 แนะนำงานชิ้นใหม่ที่คล้ายกับงานชิ้นเดิมที่สำเร็จแล้ว เช่น ผู้เรียนอาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ชอบ ดังนั้นผู้เรียนจึงได้ฝึกทำอีกครั้ง

6. ขั้นตอนการให้ผลการเรียนสะท้อนกลับแก่นักเรียนโดยตรง

ขั้นตอนนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ควบคุมตนเองโดยการสอดส่องและการประเมินสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนจากขั้นตอนก่อนหน้า การให้ผลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนควรได้รับการแนะนำโดยความรู้ทางอภิปัญญาประเภทต่าง ๆ และสามารถมุ่งเน้นไปที่ประเด็นต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งประเด็น

6.1 ความต้องการของการพูดที่ผู้เรียนได้ตระหนักถึง

6.2 กลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อความต้องการของงาน

6.3 การประเมินความสามารถและประสิทธิภาพของผู้เรียนอย่างไม่เป็น

ทางการ

6.4 ด้านประสิทธิภาพที่แสดงให้เห็นการปรับปรุง

6.5 ด้านที่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติม

6.6 แผนการปรับปรุงเฉพาะด้าน

7. ขั้นตอนการอำนวยความสะดวกในการให้ผลสะท้อนกลับด้านการเรียน

ในขั้นตอนสุดท้ายของการสอนการพูด ผู้สอนต้องเตรียมการให้ผลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนด้านการทำปฏิบัติงานของผู้เรียนในขั้นตอนก่อนหน้า เช่น

7.1 ให้ความคิดเห็นหรือให้เกรตการทำงานและทักษะของผู้เรียนจากการใช้แบบสังเกตขณะพูด

7.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ผลสะท้อนกลับในการทำงานและความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคนที่จัดบันทึกไว้

7.3 รวมความคิดเห็นจากผู้สอนโดยอิงจากการสะท้อนจากชั้นเรียนที่บันทึกไว้

7.4 เขียนแสดงความคิดเห็นในแบบบันทึกพัฒนาการผู้เรียน

7.5 แสดงความคิดเห็นและวัดผลอย่างไม่เป็นทางการในแบบบันทึกประจำตัวผู้เรียน

ดังนั้น การสอนทักษะการพูดนั้นมีขั้นตอนที่สำคัญคือ ควรเริ่มจากการสอนสิ่งที่เป็นเนื้อหาความรู้ของวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การออกเสียงคำศัพท์ ความหมายของคำ โครงสร้างประโยค และไวยากรณ์ แล้วจึงฝึกฝนการพูด ทักษะ และกลยุทธ์ในการใช้ภาษาเพื่อการพูด เช่น ความคล่องแคล่วในการพูด โดยผู้สอนให้ผลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมา

1.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินทักษะการพูดนั้นประกอบด้วยความสามารถในหลายด้านเข้าด้วยกัน โดยนักวิชาการได้รวบรวมไว้ ดังนี้

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ได้สร้างแบบประเมินทักษะการพูด และเกณฑ์การให้คะแนนระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. การออกเสียง เน้นการออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเน้นหนักในคำ/ประโยค

2. พูดสื่อสารได้ตรงประเด็นตามท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

3. ความคล่องแคล่ว พูดได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ครบถ้วน

4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด ได้ตามบทบาทและสถานการณ์
 อย่างเป็นธรรมชาติ

Verner (2017) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการพูดนั้น สามารถประเมินให้เกรดที่
 เป็นปรนัยได้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดของนักเรียน และให้ผลสะท้อนกลับ (feedback)
 แก่นักเรียน ดังนี้

1. สร้างเกณฑ์การให้คะแนน (rubric)

ผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้วัดนักเรียน และสร้างเกณฑ์ที่ควรให้มี 4 ระดับ
 ที่นักเรียนสามารถทำได้ตั้งแต่ 1-4 เช่นเริ่มจาก มีทักษะในการพูดสูง มีทักษะในการพูด เพียงแค่พูด
 ได้ และไม่มีทักษะการพูดเลย หากผู้สอนสร้างเกณฑ์ได้มาก รายละเอียดก็จะมากขึ้น ต่อมา เมื่อ
 ประเมินนักเรียนแต่ละคนผู้ประเมินต้องพิจารณาว่าผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด โดยดูจาก
 ค่าเฉลี่ยของเกณฑ์และประเมินเป็นผลการเรียนพร้อมคำแนะนำให้ผู้เรียนพัฒนาต่อไป

2. การออกเสียง

ผู้ประเมินต้องฟังคำที่ผู้เรียนสื่อสารออกมาเป็นคำพูด (articulated words) การ
 ออกเสียงของคำที่สะกดแปลกๆอย่างเหมาะสม (unusual spelling) การกลายเสียง (assimilation)
 และการย่อคำในบริบทที่เหมาะสม นอกจากนี้ผู้ประเมินต้องฟังท่วงทำนอง (intonation) ว่าผู้เรียน
 ออกเสียงถูกตามเกณฑ์และตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างคำถามกับประโยคบอกเล่าหรือไม่ ผู้
 ประเมินจึงต้องฟังการออกเสียง และประเมินว่าผู้เรียนอยู่ในระดับใด

3. คำศัพท์

การประเมินคำศัพท์แบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนความเข้าใจคำศัพท์และการผลิตคำศัพท์
 ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และผลิตคำศัพท์ให้มากขึ้น และประเมินว่าผู้เรียนได้ใช้
 คำศัพท์ที่สอนไปหรือไม่ ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทที่พูดหรือไม่ ผู้ประเมินต้องฟังว่า
 ผู้เรียนผลิตคำศัพท์โดยการพูดแบบไม่เตรียมตัวมาก่อน และประเมินว่าผู้เรียนใช้คำศัพท์นั้นได้ดีขนาด
 ไหน

4. ความถูกต้อง

ขณะที่ผู้เรียนพูด ผู้ประเมินต้องฟังโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงที่
 ได้สอนผู้เรียนไป เช่น ผู้เรียนใช้กาลได้ถูกหรือไม่ (tenses) ผู้เรียนพูดเรียงประโยคได้ถูกต้องหรือไม่
 ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นสำคัญในการพูดอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษา

5. การสื่อสาร

การประเมินความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายทอดความคิดหมายถึงการวัดการใช้ภาษาที่สร้างสรรค์เพื่อทำความเข้าใจประเด็นต่าง ๆ ผู้เรียนที่มีคำศัพท์และไวยากรณ์ในระดับต่ำอาจมีทักษะการสื่อสารที่ดีเยี่ยมหากผู้เรียนสื่อสารให้ผู้สอนเข้าใจได้ ในขณะที่นักเรียนระดับสูงยึดติดกับบทสนทนาที่สร้างขึ้นอาจไม่สามารถแสดงออกทางภาษาได้ ผู้เรียนจึงมีทักษะการสื่อสารต่ำ หากผู้เรียนมีการสร้างสรรค์ภาษา ผู้เรียนก็ยิ่งสื่อสารและแสดงออกได้มากขึ้น และทักษะการสื่อสารโดยรวมก็ดีขึ้นเช่นกัน

6. การมีปฏิสัมพันธ์

ปฏิสัมพันธ์ คือ ความสามารถในการโต้ตอบกับผู้อื่นในระหว่างสื่อสาร ผู้สอนอาจถามคำถามผู้เรียนและสังเกตว่าผู้เรียนมีการพูดคุยกันอย่างไร สามารถตอบคำถามได้หรือไม่ มีการโต้ตอบที่เหมาะสมหรือไม่ เหล่านี้คือองค์ประกอบของการมีปฏิสัมพันธ์และทำให้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต้องมีส่วนร่วมในการสนทนาด้วย ดังนั้นผู้สอนจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังและพูดโต้ตอบอย่างเหมาะสม

7. ความคล่องแคล่ว

ความคล่องแคล่ว คือ สามารถพูดได้เร็วพอประมาณโดยไม่มีการหยุดชะงัก หรือหยุดพูดไป และเป็นตัวชี้วัดที่ง่ายที่สุดในการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษว่าผู้เรียนพูดอย่างสบายใจเพียงใด คำศัพท์ที่ผู้เรียนพูดมีความง่ายเพียงใด มีการหยุดและเว้นวรรคขณะพูดหรือไม่ ความคล่องแคล่วไม่ได้พัฒนาผู้เรียนเหมือนกับทักษะอื่น ๆ หลายคนเรียนรู้ไวยากรณ์ได้ดีแต่ไม่สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นผู้สอนจึงต้องทำให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจขณะพูด ความคล่องแคล่วจึงเป็นเกณฑ์การประเมินได้ว่าผู้เรียนพูดสื่อสารได้อย่างง่ายดาย

Campos (2022) กล่าวว่า การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ท้าทายที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอีก 3 ทักษะทางภาษา เนื่องจากผู้ประเมินต้องเข้าใจและรับฟังผู้พูด ผู้ประเมินจึงต้องประเมินทักษะการพูดในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (fluency) หมายถึง การพูดได้อย่างง่ายดาย ตอบได้อย่างรวดเร็ว และไม่หยุดพูดบ่อยครั้ง
2. การออกเสียง (pronunciation) เป็นการเปล่งเสียงของคำพูด (speech), การออกเสียงชัดเจน (articulation), การเน้นเสียงหนักเบา (stress), และมีท่วงทำนอง (intonation)

3. คำศัพท์ (vocabulary) หมายถึง การเลือกใช้คำศัพท์ที่ตรงเนื้อหาที่ใช้ในการพูด
4. ความถูกต้อง (accuracy) เป็นการบอกว่านักเรียนใช้ระบบโครงสร้างภาษาได้ถูกต้องเพียงใด ประกอบด้วยหลักไวยากรณ์ (grammar) การออกเสียง (pronunciation) และคำศัพท์ (vocabulary)
5. ปฏิสัมพันธ์ (interaction) หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงต่อผู้อื่นขณะสื่อสาร
6. การสื่อสาร (communication) หมายถึง ความสามารถในการรับและส่งสารของผู้เรียน

จากที่กล่าวมานั้น สามารถสรุปได้ว่า การประเมินทักษะการพูดประกอบด้วยความสามารถในด้านความถูกต้องของการพูด มีการเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์เพื่อพูดให้ถูกต้องและตรงประเด็น ตามท้องเรื่อง ด้านความคล่องแคล่วในการพูด พูดได้อย่างต่อเนื่อง ชัดเจน มีการโต้ตอบอย่างลื่นไหล ไม่ติดขัด และด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะพูด กล่าวคือ ผู้พูดมีการประสานสายตา ใช้ท่าทาง และน้ำเสียงประกอบการพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2. การเรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน

2.1 ความหมายของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นที่นิยมกันอย่างมากในปัจจุบัน และอยู่ในความสนใจของนักการศึกษาหลายท่าน โดยความหมายของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน มีดังนี้

ดุซงกี โยเฮลา (2557) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวนักเรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ โดยนักเรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มีการเขียนกระบวนการจัดทำโครงงานและได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรม

กุลธรรมาศ เทียมทิพร (2559) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสนใจ ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดและความสามารถของตนเองโดยใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์หรือกระบวนการอื่น ๆ ที่เป็นระบบ

KM CHIL (2015 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ วรครบุรี, 2559) กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยโครงการว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่ง ที่เป็นการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะของการศึกษาสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น โดยผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ให้ความรู้ (teacher) เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) หรือผู้ให้คำแนะนำ (guide) ทำหน้าที่ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนทำงานเป็นทีม กระตุ้นแนะนำ และให้คำปรึกษา เพื่อให้โครงการสำเร็จลุล่วง

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า และลงมือปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาและหาคำตอบตามความสนใจ ตามความถนัด และตามความสามารถของตนเองผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนจะสรุปความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นเป็นผู้แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และกระตุ้นการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐานมีที่มาจากหลากหลายแนวคิดและทฤษฎี และมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามที่นักการศึกษาได้รวบรวมไว้ ดังนี้

Efstratia (2014) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงการได้รับการยอมรับโดยทั่วกันว่ามีแนวคิดสอดคล้องกับ John Dewey เรื่อง “learning by doing” ซึ่งได้กล่าวว่า “Education is a process of living and not a preparation for future living.” ซึ่งเป็นการเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ชีวิตขณะที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักพัฒนาการคิดของ Bloom ทั้ง 6 ชั้น คือ ความรู้ความจำ (remembering) ความเข้าใจ (understanding) การประยุกต์ใช้ (applying) การวิเคราะห์ (analyzing) การประเมินค่า (evaluating) และ การคิดสร้างสรรค์ (creating) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐาน นั้นจึงเป็นเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีครูเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้

อัญชลี ทองเอน (2561) ได้รวบรวมแนวคิดที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ด้วยตนเองโดยใช้แนวทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา ของ Piaget หลักการสำคัญ กระบวนการเรียนรู้ของเด็ก มี 2 กระบวนการ คือ การซึมซับหรือการดูดซึม (assimilation) และการปรับและจัดระบบ (accommodation) ทำให้เกิดความสมดุล เป็นการสร้างความรู้ (constructivism) ต่อมาพัฒนาเป็นทฤษฎีการสร้างความรู้ (constructionism) ซึ่งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มปัญญา

นิยม (cognitive theory) ที่เน้นเรื่องปัญหาการเรียนรู้โดยวิธีค้นพบ (discovery approach) หรือการค้นหาความรู้ด้วยวิธีสอบสวน (inquiry learning) ของ Bruner (1965) ซึ่งเป็นวิธีการพัฒนาทักษะการคิด นอกจากนี้ยังมีความรู้ที่สร้างขึ้นด้วยตนเองอย่างมีความหมาย (meaningful learning) ของ Ausubell เป็นการเชื่อมโยงสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ใหม่กับหลักการ หรือกฎที่เคยเรียนมาแล้วเป็นความรู้ที่อยู่คงทน และยังสามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตัวเองได้ดีความรู้ที่สร้างขึ้นนั้น ยังจะเป็นรากฐานสำคัญที่ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ต่อไปอย่างต่อเนื่องและเป็นการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

มาเรียม นิลพันธุ์ (2564) กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสังเกตสิ่งที่อยากรู้นำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารวิชาการหรือแหล่งเรียนรู้ มีการลงมือปฏิบัติจริง ร่วมกันอภิปรายและสรุปผลการค้นพบ จึงเป็นการค้นคว้าความรู้จนค้นพบความรู้ วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงและค้นคว้าให้ลึกซึ้งจนรู้แจ้ง และพัฒนาการมาเป็นทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (constructionism) ซึ่งเป็นการนำความรู้หรือความคิดที่ผู้เรียนสร้างขึ้นด้วยตนเองไปสร้างชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจนเห็นความคิดเป็นรูปธรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน มีความคงทน ไม่ลืมง่าย และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ นอกจากนี้ความรู้ที่สร้างขึ้นจะเป็นฐานให้สร้างความรู้ใหม่ต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการสร้างความรู้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานมีแนวคิดสำคัญ คือ ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากการลงมือปฏิบัติโครงงานจริง โดยการสืบค้น ตั้งคำถาม แก้ปัญหา ปรัชญา อภิปราย ค้นคว้าอย่างอิสระผ่านการทำโครงงาน และสร้างสรรค์ชิ้นงาน อีกทั้งยังเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจของตนเองและการมีส่วนร่วมในการเรียน เกิดการสั่งสมเป็นประสบการณ์ที่ได้การเรียนรู้ ซึ่งพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ เช่น ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน และทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา ที่เกิดจากการที่ผู้เรียนได้ร่วมมือและปฏิบัติโครงงานจริง

2.3 จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานนั้นมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้จากการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทางโครงงาน และจากการลงมือปฏิบัติ นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายอื่นๆ ที่สำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

Stentoft (2016) และมหาวิทยาลัย Aalborg ได้กำหนดรูปแบบและวัตถุประสงค์ของการเรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน ที่เป็นวิธีการเรียนรู้ที่นิยมอย่างยิ่งในโรงเรียน ดังนี้

1. เพื่อบูรณาการความรู้และทักษะจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ผ่านการตรวจสอบและสืบสวนข้อมูลที่ซับซ้อนและทำเป็นโครงงานที่มีความหลากหลายทางวิชาการ
2. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการสืบค้นอิสระและแก้ไขปัญหา
3. เพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางสังคม
4. เพื่อประเมินและวิจารณ์ตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้และวิธีคิดที่เพิ่มขึ้น

Mergendoller et al. (2017) ได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อนิยามและสร้างเป็นกรอบแนวคิดของการเรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐานที่มีคุณภาพสูง (Hi Quality Project Based Learning: HQPBL) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสอนเนื้อหาความรู้และทักษะทางวิชาการ และพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้ง
2. เพื่อสร้างทักษะสู่ความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ไขปัญหา การสื่อสาร ความร่วมมือ และการสร้างสรรค์นวัตกรรม
3. เพื่อช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงความรู้ของตนเอง ความเป็นตัวเอง และการพัฒนาสังคม
4. เพื่อช่วยสร้างความมั่นใจของนักเรียนในการทำสิ่งท้าทายใหม่ ๆ ในโรงเรียนและในชีวิต

ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และเฉลิมขวัญ สิงห์วี (2563) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะให้กับผู้เรียน ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของตนเองในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
2. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพลังความอยากรู้อยากเห็น

3. เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจว่าจะทำอะไร กับใครอย่างไร และเสริมสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องที่ต้องการค้นหาคำตอบ

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์

จากข้อมูลข้างต้น จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน คือ การที่ผู้เรียนได้ดำเนินการทำโครงงานด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสืบค้นข้อมูลเพื่อบูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ผ่านการคัดกรองหรือตรวจสอบแล้ว มาดำเนินการระดมการทำโครงงานเพื่อสร้างเป็นความรู้ใหม่ และเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน การตัดสินใจ การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง และทักษะการทำงานอื่น ๆ ตลอดจนผู้เรียนได้ฝึกการประเมินตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วย

2.4 ลักษณะของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานในวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอีกรูปแบบการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่น่าศึกษามากอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีลักษณะของการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะของตนเอง ตามที่นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

Schuetz (2018) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบสร้างเสริมประสบการณ์และสืบค้น มี 7 ลักษณะ ดังนี้

1. นักเรียนจดจ่อกับคำถามปลายเปิด ความท้าทาย หรือปัญหาใหญ่เพื่อค้นคว้า ตอบสนอง หรือแก้ไข
2. นำสิ่งที่เป็วิชาการที่นักเรียนควรรู้ ควรเข้าใจ และสิ่งที่ปฏิบัติได้ มาเป็นโจทย์ปัญหาในการเรียนรู้
3. ใช้การสืบค้นหาข้อมูลเป็นหลัก
4. ใช้ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสารการทำงานร่วมกัน และความคิดสร้างสรรค์

5. สร้างตัวเลือกเพื่อให้นักเรียนฝึกกระบวนการทำงาน

6. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและแก้ไขการวางแผนโครงงาน

7. ให้นักเรียนนำเสนอปัญหา กระบวนการค้นคว้า วิธีการ และผลลัพธ์

Djoub (2019) กล่าวถึงการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน จำเป็นต้องบูรณาการการเรียนรู้ให้เป็นแบบโครงงานเป็นฐาน ซึ่งวิธีการนี้จะสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจุดประกายความกระตือรือร้น มีความใฝ่เรียนรู้

และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงกลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (การวางแผนสำหรับการวิจัย การไตร่ตรองกระบวนการสืบค้นข้อมูล การติดตามความคืบหน้าของตนเอง ฯลฯ) กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (การจัดบันทึก การรวบรวมข้อมูล การสังเคราะห์ การประเมินข้อมูลที่รวบรวมเป็นต้น) และกลยุทธ์ทางสังคม (การทำงานร่วมกัน การผลัดกันทำหน้าที่ การเจรจาเพื่อหาความหมาย การแบ่งปัน) การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานมีลักษณะสำคัญ 3 อย่าง ดังนี้

1. การสอนโดยใช้โครงงาน

การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาว่าเป็นองค์ประกอบ บางส่วนของกระบวนการเรียนการสอน ทำได้ดังนี้

1.1 เชื่อมโยงผลลัพธ์ของโครงงานเข้ากับหลักสูตรและเป้าหมายการเรียนรู้

1.2 บูรณาการการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานอย่างเหมาะสม

2. เชื่อมโยงโครงงานเข้ากับโลกแห่งความจริง

การกำหนดโครงงานให้มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริง จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียน กระตุ้นความคิด และผลักดันให้ผู้เรียนทำการศึกษาค้นคว้า ดังนั้นควรเลือกประเด็นที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เรียน หรืออาจเชื่อมโยงกับโลกแห่งอนาคต ให้ผู้สอนลองถามตัวเองว่า ต้องการให้ผู้เรียนจดจำอะไร จากประสบการณ์นี้ในรอบ 10 ปี ผู้เรียนจะเชื่อมโยงกับอาชีพในอนาคตได้อย่างไร

3. การส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียน

ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน นักเรียนต้องรับผิดชอบ ในการออกแบบและจัดการการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อสนับสนุนผู้เรียนให้พัฒนาความเป็น ของตัวเองในการเรียนรู้ มีคำแนะนำที่ควรพิจารณา ดังนี้

3.1 สร้างคำแนะนำและทางเลือกในการทำโครงงาน ผู้สอนสามารถเลือกสมาชิก สำหรับทำโครงงานตามความรู้พื้นฐานของผู้เรียน แต่ให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ต้องการทำ วิธีที่ต้องการศึกษา และประเภทของการดำเนินการเพื่อนำเสนอโครงการ เช่น ใช้โปรแกรม PowerPoint ภาพวาด เป็นต้น

3.2 กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนเกิดการช่วยเหลือและพึ่งพซึ่งกันและกันในกลุ่ม เมื่อเป้าหมายของกลุ่มถูกเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ของแต่ละคน สมาชิกในกลุ่มจะสนใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้อื่นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างกระตือรือร้น

3.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนและแก้ไขโครงการงานของตนเองเพื่อสนับสนุนผู้เรียนให้สามารถนำเสนอผลงานที่ผ่านการตรวจสอบมาแล้ว โดยผู้สอนจัดเตรียมรายการตรวจสอบเพื่อช่วยติดตามความคืบหน้าของผู้เรียนเทียบกับเกณฑ์ แสดงความคิดเห็นแทนการให้คะแนนในระหว่างการประเมินเพื่อให้ความสำคัญกับคุณภาพของงานมากกว่าตัวผู้เรียน

3.4 ประเมินผู้เรียนรายบุคคล การพัฒนาการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลจะต้องวัดโดยสัมพันธ์กับการทำงานของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน

ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และเฉลิมขวัญ สิงห์วี (2563) กล่าวถึงลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคหลายรูปแบบนำมาผสมผสานกัน เช่น กระบวนการกลุ่ม การฝึกคิด การแก้ปัญหาการเน้นกระบวนการ การสอนเป็นปริศนาความคิด และการสอนแบบร่วมกันคิด เป็นต้นผู้เรียนสามารถขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกหรือชุมชนเพื่อคลี่คลายปัญหาหรือเนื้อหาความรู้ที่ลึกซึ้ง ส่วนการบูรณาการเทคโนโลยีและกระบวนการประเมินที่หลากหลายก็จะเป็นตัวช่วยเสริมให้ผลงานของผู้เรียนมีคุณภาพสูงขึ้น

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการเป็นรูปแบบวิธีสอนที่จะนำผู้เรียนเข้าสู่การแก้ปัญหาที่ท้าทายและสร้างชิ้นงานได้สำเร็จด้วยตนเอง ซึ่งโครงการนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ผู้เรียนได้พบเจอในชีวิตจริงบนพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนที่จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียน กระตุ้นความคิด เกิดความท้าทายและบทบาทที่หลากหลายแก่ผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนออกแบบกิจกรรมมาเพื่อตอบคำถาม หรือแก้ปัญหา ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการเรียนรู้และลักษณะการทำงานร่วมกันภายนอกห้องเรียน

2.5 ประเภทของการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีครูผู้สอนเป็นผู้จัดการศึกษาตามรูปแบบและประเภทของการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

Fried-Booth (1987: 9-10 อ้างถึงใน อติกานต์ ทองมาก, 2552: 17) ได้

กล่าวถึงประเภทของโครงการว่ามี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging or Motivating Activities)
2. โครงการเต็มรูปแบบ (Full-Scale Project)

โครงการทั้ง 2 ประเภทนี้ มีลักษณะสัมพันธ์ คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ ความสนใจ เป็นโครงการย่อยที่จะนำไปสู่โครงการเต็มรูปแบบ ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ ความสนใจเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนในขณะที่โครงการเต็มรูปแบบจะขยายไปนอกห้องเรียน

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนล้วนมีความสนใจและความต้องการทางภาษาที่แตกต่างกัน โครงการแบบเต็มรูปแบบไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งหมดได้ดังนั้นจึงควรมี กิจกรรมโครงการย่อยที่สามารถทำได้ในห้องเรียนในระยะเวลาสั้นๆ หรือไม่จ กัดเวลา มาสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ได้แก่ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging or Motivating activities) ซึ่ง

ลัดดา ภูเกียรติ (2552: 123) กล่าวว่า ผู้เรียนแต่ละคนล้วนมีความสนใจและความ ต้องการทางภาษาที่แตกต่างกันโครงการแบบเต็มรูปแบบไม่สามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้เรียนทั้งหมดได้ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมโครงการย่อยที่สามารถทำได้ในห้องเรียนในระยะเวลาสั้นๆ หรือไม่จ กัดเวลา มาสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ได้แก่ โครงการแบบกิจกรรมเสริม ความรู้ความสนใจ (Bridging or Motivating activities) มีขั้นตอนในการทำโครงการแบบกิจกรรม เสริมความรู้ความสนใจ ดังนี้

1. วางแผน ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาหัวข้อที่สนใจเพื่อต้องการรู้ค าดอบในสิ่งที่สงสัย
2. กำหนดเวลาในการทำโครงการซึ่งอาจจะเป็นนอกเวลาเรียนก็ได้รวมทั้งการแบ่งกลุ่ม การทำงานหรืออาจเป็นงานเดี่ยวก็ได้
3. ดำเนินการ ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่ได้วางไว้โดยใช้ภาษาที่เรียน มาเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่สงสัยตามศักยภาพของตนเอง
4. นำเสนอ ขั้นตอนนี้เป็นการแสดงผลงานรวมทั้งร่วมเสนอ อภิปราย แสดงความคิดเห็น และถามตอบข้อสงสัย

Haines (2002: 11 อ้างถึงใน อติกานต์ ทองมาก, 2552: 17) กล่าวว่า โครงการเปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยโครงการแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. โครงการค้นคว้าข้อมูล (information and research projects) เป็นการศึกษา ข้อมูล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ หรือสถานที่ที่ผู้เรียนสนใจ
2. โครงการสำรวจ (survey projects) เป็นการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน

3. โครงการที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน (production projects) เป็นการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน การทำแผ่นพับแนะนำ สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง

4. โครงการที่ต้องจัดงานหรือการแสดง (performance and organizational projects) เป็นการแสดงออกหรือการจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เช่น การจัดรายการเสียงตามสายในโรงเรียน การแสดงละคร

ดังนั้น การเรียนแบบโครงการเป็นฐานอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ

1. โครงการตามสาระการเรียนรู้ ได้แก่โครงการเต็มรูปแบบตามสาระการเรียนรู้ และโครงการตามความสนใจ 2. โครงการตามลักษณะการเรียนรู้ ได้แก่ โครงการที่มีการกำหนดรูปแบบ โครงการเชิงหัวข้อ โครงการเชิงประพันธ์ โครงการตามแบบอย่าง และโครงการแบบเปิดกว้าง และ 3. โครงการตามลักษณะของการดำเนินงาน ได้แก่ โครงการประเภทสำรวจ โครงการประเภทศึกษา โครงการประเภททดลอง และโครงการสิ่งประดิษฐ์ ผู้สอนสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามประเภทของโครงการที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้มาปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาที่เรียนได้ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกรูปแบบโครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจบูรณาการร่วมกับบทเรียน

2.6 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น มีกระบวนการ และขั้นตอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงาน อภิปราย และสืบค้นข้อมูลในการดำเนินการทำโครงการภาษาอังกฤษ โดยนักการศึกษารวบรวมไว้ ดังนี้

Laur & Ackers (2017) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้นระบุความท้าทายหรือปัญหาที่เป็นจริง

ผู้เรียนสำรวจสิ่งแปลกใหม่ที่ท้าทายในชีวิตจริงและเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยเฉพาะความท้าทายในสถานการณ์จริงตามกับหลักสูตรที่เรียน เชื่อมโยงเข้ากับการประกอบอาชีพ หรือสิ่งต่าง ๆ นอกโรงเรียนหรือสังคมโลก

2. ตรวจสอบความท้าทายโดยใช้กระบวนการไตสวนและนำวิธีคิดไปใช้เป็นการฝึกฝน การฝึกฝนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาความคิดเพื่อใช้แก้ปัญหา ดังนั้น ผู้สอนจึงเน้นด้านการใช้ภาษา มาตรฐานการเรียนรู้ และความรู้ของเนื้อหาให้มีความจำเป็นต่อการ ออกแบบโครงสร้างการเรียนรู้

3. สสำรวจความคิดและความท้าทายผู้เรียนด้วยกิจกรรมการมีส่วนร่วม การทำกิจกรรมกลุ่มในการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน หมายถึงการเรียนแบบ ร่วมมือ โดยผู้เรียนได้ฝึกฝน อธิบาย ถกเถียง และแสดงทัศนคติที่หลากหลายเกี่ยวกับปัญหาเพื่อสร้าง ชิ้นงานที่เหมาะสม กระบวนการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ได้เรียนรู้จากเนื้อหาและกระบวนการ ริเริ่มประสบการณ์ และสามารถทำกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมใน ชั้นเรียน

4. ใช้กระบวนการซักถามเพื่อปรับปรุงผลผลิต เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงอุปสรรคที่ผู้เรียนเผชิญในขณะที่แก้ปัญหาและคิดค้น ผลผลิตใหม่ ๆ จากการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน เพื่อให้ชิ้นงานมีคุณภาพสูงสุด ผู้เรียนจะพัฒนา ตนเองและชิ้นงานจากข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนและครูผู้สอน

5. พัฒนาผลผลิตหรือปัญหา และเผยแพร่ต่อสาธารณะ สมมติฐานของการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน คือการแก้ปัญหาและความท้าทายใน โลกแห่งความเป็นจริงผ่านการเรียน การสืบสวน การวิเคราะห์ การหาข้อสรุป และการนำเสนอ การ ฝึกหัดขณะเรียนแบบโครงงานนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้รับเนื้อหาความรู้และทักษะที่จำเป็นในการไตร่ตรอง และอธิบายแนวทางแก้ไขขั้นสุดท้ายของผู้เรียน

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2558) กล่าวถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมขั้นตอนการกำหนดหัวข้อ ขั้นตอนการ ดำเนินการสร้างและทดสอบ ขั้นตอนการนำเสนอผลงาน และขั้นตอนการประเมินผล ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อม มีการบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ สารระ วิชาหลักและสมรรถนะสำคัญ 3 ประการ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านข้อมูล สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะด้านชีวิตและอาชีพ บทบาทของผู้สอนคือให้คำปรึกษา และ คำแนะนำ บทบาทของผู้เรียนคือ ศึกษาค้นคว้า การจัดกลุ่มทำงาน ระดมความคิด ศึกษาความ เป็นไป ได้ และสรุปปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดหัวข้อ มีการบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ สารวิชาหลักและสมรรถนะสำคัญ 3 ประการ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านข้อมูล สารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ บทบาทของผู้สอนเห็นชอบ โครงการงาน ให้คำ แนะนำบทบาทของผู้เรียนคือ จัดทำแผนงานโครงการ นำเสนอหัวข้อโครงการ

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการสร้างและทดสอบ มีการบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ สารวิชาหลักและสมรรถนะสำคัญ 3 ประการ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านข้อมูลสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะด้านชีวิตและอาชีพ บทบาทของผู้สอนติดตาม และตรวจสอบการดำเนินงาน บทบาทของผู้เรียนคือ ลงมือสร้างโครงการ ทดสอบการทำงาน ของ โครงการ และแก้ปัญหาโครงการ

ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอผลงาน มีการบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ สารวิชาหลักและสมรรถนะสำคัญ 3 ประการ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านข้อมูล สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะด้านชีวิตและอาชีพ บทบาทของผู้สอนรับฟัง และให้ ข้อเสนอแนะ ให้กำลังใจและสนับสนุนการทำโครงการ บทบาทของผู้เรียนคือ นำเสนอ ผลสำเร็จของโครงการ รับฟังข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไขผลงาน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล มีการบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ สารวิชาหลัก และสมรรถนะสำคัญ 3 ประการ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านข้อมูล สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะด้านชีวิตและอาชีพ บทบาทของผู้สอนประเมินผลงาน ตามสภาพจริง บทบาทของผู้เรียนคือ ประเมินผลงานตนเอง

Fried-Booth (1986 อ้างถึงใน อาภาพรรัช เรืองกุล, 2563) ได้เสนอขั้นตอนการสอน โครงการภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1) ขั้นการวางแผนในชั้นเรียน (classroom planning) ในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนและผู้เรียนจะทำการตกลงร่วมกันในการเลือกหัวข้อและขอบข่ายของการทำโครงการ รวมถึงเป้าหมายของภาษา (target language) ที่จำเป็นจะต้องเรียนรู้ในการทำโครงการด้วย

2) ขั้นการดำเนินการ (carry out the project) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามแผนการทำโครงการ โดยใช้ทักษะภาษาอังกฤษ

3) การทบทวนและตรวจสอบ (reviewing and motoring the work) ผู้เรียน ครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนจะทำการประเมิน และอภิปรายผลเกี่ยวกับการทำโครงการร่วมกัน

นอกจากนี้ Fried-Booth (1986) กล่าวถึงขั้นตอนของการพัฒนาการดำเนินการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานอีก 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดึงดูดความสนใจ โดยการพูดคุยหรืออภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อที่จะทำ

ขั้นตอนที่ 2 ระบุวัตถุประสงค์ของโครงงาน โดยการอภิปรายและถกเถียงร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกทักษะภาษา ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาจากการอภิปราย การอ่าน และการเขียน

ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบสื่อที่จะเขียน โดยผู้เรียนเริ่มออกแบบและเขียนรายละเอียดของโครงงาน

ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

ขั้นตอนที่ 6 รวบรวมข้อมูล ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 7 การจัดเรียงข้อมูล ผู้เรียนจัดเรียงข้อมูลเพื่อพัฒนาผลการดำเนินโครงงาน

ขั้นตอนที่ 8 นำเสนอผลงาน ผู้เรียนนำเสนอผลการดำเนินโครงงานหน้าชั้นเรียน

Carmona et al. (1991) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนโครงงานภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การปฏิบัติงานในห้องเรียน (working plan inside classroom) ผู้เรียนและครูผู้สอนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะของโครงงานรูปแบบต่าง ๆ และทำการตกลงเลือกหัวข้อการทำโครงงาน กำหนดวัตถุประสงค์ และความรู้ทางภาษาที่ต้องการมีความจำเป็นและสอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ของโครงงาน

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติงานนอกห้องเรียน (working plan outside classroom) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียง ตีความ ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบโครงงาน (checking project work) ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะทำการตรวจสอบการดำเนินงานทุกขั้นตอน เช่น การตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เรียน

Busciglio (2016) กล่าวถึงขั้นตอนของการทำโครงงาน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมโครงงาน

เป็นการเตรียมสื่อ เครื่องมือ และเทคโนโลยีในการเรียนการสอน และเตรียมเนื้อหาด้านทักษะภาษาสำหรับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นทำโครงการ โดยผู้เรียนสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและอภิปรายกันในกลุ่ม
ขั้นที่ 3 การจัดการโครงการ ผู้เรียนบริหารจัดการโครงการโดยการสื่อสาร การสำรวจ
การวิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูล

ขั้นที่ 4 การประเมินผลโครงการ โดยผู้เรียนวัดผลและให้ผลสะท้อนกลับของการทำ
โครงการ

ดังนั้น สรุปได้ว่าขั้นตอนสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานในวิชา
ภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนสำคัญ คือ 1. ขั้นก่อนการทำโครงการ คือการวางแผน การเตรียมความพร้อม
การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน การออกแบบสิ่งที่จะศึกษาและระบุปัญหาหรือสิ่งที่สนใจในชีวิตจริง
2. ขั้นดำเนินงาน ผู้เรียนทำการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้า อภิปราย ถกเถียง สอบถาม
และวิเคราะห์ข้อมูล และ 3. ขั้นหลังทำโครงการ โดยผู้เรียนสรุป ตรวจสอบ และให้ผลสะท้อนกลับใน
การดำเนินงานแล้วนำเสนอเพื่อให้ผู้เรียนในชั้นเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลสะท้อน
กลับ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานของ Fried-Booth
(1986) มาปรับใช้ในการสอนการพูดภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
เนื่องจากขั้นตอนที่มีรายละเอียดและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนในการทำกิจกรรม
กลุ่ม อภิปราย สอบถามข้อมูล สืบค้น รวบรวมข้อมูล และนำเสนอผลการดำเนินโครงการผ่านการพูด
ก่อให้เกิดการเรียนรู้และฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นลำดับที่เหมาะสมและทำให้เกิด
ประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนรู้

2.7 การวัดและประเมินผลโครงการ

การดำเนินการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน เป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน
ให้เกิดทักษะที่หลากหลายในขณะที่ดำเนินกิจกรรม ดังนั้นจึงต้องมีการวัดและประเมินผลจากการทำ
กิจกรรม ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านรวบรวมไว้ ดังนี้

Hernandez (2016) ได้กล่าวว่า การประเมินผลโครงการนั้นคือการให้ข้อมูลตอบกลับ
(feedback) ในกระบวนการหรือความสำเร็จของผู้เรียน ซึ่งอาจประเมินได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ตนเอง (self) ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำเร็จ ความผิดพลาด
และเป้าหมายในครั้งต่อไป เลือกแบบปากเปล่าหรือลายลักษณ์อักษร และรวมถึงความคาดหวัง
หรือเกณฑ์สำหรับการประเมินนี้

2. เพื่อน (peer) มีลักษณะเฉพาะสำหรับโครงการที่ทำงานร่วมกันและพบว่าการ
ประเมินเหล่านี้ช่วยให้กระบวนการทำงานร่วมกันดีขึ้น

3. ครู (teacher) เป็นผู้ประเมินความถูกต้องด้านเนื้อหาทางวิชาการ

4. ผู้ชม (audience) ให้ผู้ชมตอบกลับเพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการนั้น การวิจารณ์สาธารณะ (เช่นความคิดเห็นในบล็อกหรือโพสต์) และการอภิปรายในชั้นเรียน ช่วยให้เรามีมุมมองที่กว้างขึ้นและอาจมีความหมายต่อผู้เรียนมากกว่าคำติชมของครู และอาจให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาด้านเนื้อหาหรือให้คำวิจารณ์เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือได้

ดุซงกี โยเหลา (2557) ได้กล่าวถึง บทบาทสำคัญ ของครูผู้สอนในขณะจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ว่า ครูมีบทบาทในการประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐาน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการประเมิน ดังนี้

1. ยึดรูปแบบการประเมินจากส่วนกลาง มีการวางโครงร่างหรือนำหนักคะแนน ในการประเมินจากรูปแบบที่ส่วนกลางกำหนดเป็นหลัก

2. ใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูปคัสเกล ทำการประเมินตามลำดับความสามารถหรือ ลำดับพฤติกรรมที่คาดหวังที่ ผู้เรียนแสดงออกหรือที่ ครูสังเกตเห็นอย่างเป็นลำดับขั้น โดยใช้การให้คะแนนแบบ รูปคัสเกล ซึ่งครูต้องออกแบบเกณฑ์หรือกำหนดแนวทางการประเมินให้ สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนเป็นหลัก

3. วัดและประเมินผลตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการประเมินผล/วัดผลตาม เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ระบุในหลักสูตร โดยพิจารณาขณะสอนและวัดหลังการจัดการ เรียนรู้

4. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยบันทึกผลการสังเกตลงในแบบ ประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้

5. ให้ครูท่านอื่นและผู้เรียนร่วมประเมินผลงาน การประเมินผลการจัดการเรียนรู้นั้น นอกจากครูผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินเองแล้ว ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและครูท่านอื่นร่วมประเมินด้วย

6. ให้ ผู้ปกครองเข้ามามี ส่วนร่วมใน ประเมิน ผลการ เรียนรู้ ใน ลักษณะ ของการ เรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน และการชมการเสนอผลงานของผู้เรียน เพื่อให้ผู้ปกครอง ได้เข้าใจถึงระดับการเรียนรู้ของลูก ความสามารถที่ลูกมี ตลอดจนได้เห็นพัฒนาการของลูกก่อน/หลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้

สิ่งที่ครูต้องประเมิน

ในการประเมินผู้เรียนนั้น ครูจะมีการพิจารณาประเมินหลายด้าน คือ ด้านผล การเรียนรู้ และพฤติกรรมหลังการเรียนรู้ โดยการประเมินดังกล่าวเป็นการประเมินสิ่งที่เปลี่ยนแปลง หลังจากผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมแล้ว โดยสามารถกล่าวในรายละเอียดได้ดังนี้

1. ด้านผลการเรียนรู้ ครูจะต้องทำการทดสอบความรู้ที่ผู้เรียนได้รับหลังจากที่ได้ทำการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนแล้ว เพื่อให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียนหลังจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหาบทเรียนที่ครูเป็นผู้สอน

2. พฤติกรรมผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยที่ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจนและเพื่อนในห้องยอมรับในตัวผู้เรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีทักษะการทำงานร่วมกัน มีการพูดคุยกันเพื่อวางแผน ดำเนินงาน และแก้ปัญหาาร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการปรับตัว ยอมรับผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและมั่นใจในงานของตนเอง

อังคณา ตุงคะสมิต (2559) กล่าวถึงการประเมินโครงการที่ใช้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถประเมินได้ 2 ส่วนคือ 1) ส่วนของผู้เรียนที่ประเมินตนเอง และ 2) ส่วนที่ครูใช้ประเมินคุณภาพของโครงการ การทำงานของผู้เรียน ประเมินความก้าวหน้าในระหว่างการทำงานและเมื่อโครงการสิ้นสุด โดยมีข้อคำนึงในการประเมิน ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินหลัก
2. อาจใช้การอภิปรายเป็นกระบวนการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน
3. อาจให้ผู้เรียนเขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกต่อผลงานของตนเองหรือ reaction sheet

ดังนั้น การประเมินการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐานมีทั้งการประเมินด้านผลการเรียนรู้ คือ ความรู้ที่ได้รับหลังจากการทำโครงการ และการประเมินด้านผลการดำเนินงาน ความก้าวหน้าของผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน โดยผู้เรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง เพื่อนในชั้นเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน หรืออาจเป็นครูท่านอื่นประเมินเช่นกัน

2.8 ประโยชน์ของการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการที่ส่งผลและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาการและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยตรง ดังนั้นกวีวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

ลัดดา ศิลาณ้อย และอังคณา ตุงคะสมิต (2556) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้มีได้เกิดจากการสอนของครูอย่างเดียว แต่เกิดจากตัวของผู้เรียนเอง
2. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ใหม่

3. การเรียนอย่างต่อเนื่องจากการทำโครงการ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากรูปธรรมเป็นนามธรรมได้

4. การเรียนรู้เกิดจากการลงมือปฏิบัติของผู้เรียนเอง โดยผ่านขั้นตอนการทำงานที่เป็นกระบวนการซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง

5. เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะการทำงานของผู้เรียนต้องมีการตีขมวิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไขที่ดีขึ้น

6. ความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อผลงาน เพราะในกระบวนการของการทำโครงการผู้เรียนจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

7. ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถที่มองสะท้อนตัวเองได้ (Self-reflection) โดยฝึกการติดตามความคิด ตรวจสอบความคิด ติดตามงานและฝึกแก้ปัญหาจากผลของการติดตามงานนั้น ๆ

Wulandari (2022) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานจำนวน 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เนื่องจากผู้เรียนมีอิสระในการพัฒนาโครงการตามความสนใจของตนเอง

2. ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะทำโครงการได้สำเร็จมากขึ้น เนื่องจากโครงการมีสาระสำคัญที่ตนเองชอบ

3. สำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ก็สามารถบูรณาการโครงการเข้ากับสมรรถนะหลักที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของสาขาวิชาของตนได้ ดังนั้นผู้เรียนจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษได้พัฒนาความสามารถหรือสมรรถนะของตนเองอย่างไร

4. ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลในการทำโครงการได้จากแหล่งข้อมูลที่ต้องการทางอินเทอร์เน็ตได้ เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีการพัฒนา และผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบการใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อที่หลากหลาย

Ichsan (2017) ได้ศึกษาวิจัยและพบว่า การเรียนแบบโครงการเป็นฐานสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้และมีประสิทธิภาพต่อการสอนการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเรียนแบบโครงการเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตของผู้เรียนในสังคมที่มีความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง การแก้ปัญหาที่ซับซ้อนที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทั้งทักษะพื้นฐานและทักษะยุคดิจิทัล ทักษะเหล่านี้จะกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้จัดการการเรียนรู้ ซึ่งได้รับการชี้แนะ

และให้คำปรึกษาโดยครูผู้มีความรู้ทักษะ การเรียนรู้ด้วยโครงงานนำบริบทและเทคโนโลยีในชีวิตจริง มาสู่หลักสูตรผ่านการทำโครงงาน ผู้เรียนจึงได้ทำโครงงานอย่างเป็นอิสระ ได้คิดเชิงวิพากษ์ และเรียนรู้ตลอดชีวิต

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานนั้นมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติตามความสนใจเชื่อมโยงกับความรู้เดิม สร้างเป็นความรู้ใหม่และส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ โดยผ่านขั้นตอนการทำงาน ที่เป็นกระบวนการ การแสดงความคิดเห็น และสืบค้นจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ด้วยเทคโนโลยี การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานจึงช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในผลงานของตนเองและทำงานออกมาได้สำเร็จลุล่วง

3. เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน

3.1 ความหมายของความพึงพอใจในการเรียน

ความพึงพอใจเป็นความเป็นความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อบางสิ่งที่เกิดขึ้น มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายและคำจำกัดความของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

น้ำลิน เทียมแก้ว (2556: 7) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดี เมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

ฉิรุช นรินทร์ (2557: 13) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ สนใจ มีเจตคติที่ดี และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติงาน โดยมีองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เมื่อบุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงาน จะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานก็จะปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังความสามารถ จะส่งผลให้การบริหารงานของหน่วยงาน หรือองค์การได้ผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์กร

ฐาปนี สิงห์นันท์ (2557: 70) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ความรู้สึกพอใจ ชอบใจภูมิใจ มีความสุข เมื่อได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมและปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ได้จนบรรลุผลสำเร็จถ้ามีความพึงพอใจมากผลการเรียนก็จะดีตามไปด้วย

วรัชยา สำราญรมย์ (2557: 75) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่า หมายถึง ระดับหรือขั้นความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่ได้รับการกระทำหรือตอบสนองอาจมาจากความสนใจและทัศนคติที่มีต่องาน ในความพึงพอใจมีทั้งในด้านบวกและด้านลบ

คมสัน อินทเสน และคนอื่นๆ (2560: 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนจนทำให้เกิดความสุขทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานเกิดขวัญและกำลังใจส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ความรู้สึกชอบ หรือความรู้สึกชอบ พอใจ ภูมิใจในการปฏิบัติงานหรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียน

การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและส่งผลต่อความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงรวบรวมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียน ดังนี้

3.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

Maslow (1954) กล่าวถึงวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1. ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค
2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย
3. ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นความต้องการการยอมรับจากเพื่อน
4. ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม
5. ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

3.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยม ซึ่งมีนักจิตวิทยาที่คิดค้นทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีความล้มพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike)

Thorndike (1905) ได้พัฒนาทฤษฎีขึ้นเรียกว่า ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ซึ่งเป็นการสร้างเสริมพฤติกรรม ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกฎ 3 ข้อคือ 1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎข้อนี้อธิบายความพร้อม ทั้งทางกายและวุฒิภาวะ กล่าวคือ ความพร้อมทุกด้านของผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้อในการเรียนรู้ 2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎข้อนี้อธิบายการฝึกหัด หรือการทำซ้ำบ่อย ๆ จนสามารถทำได้ด้วยตนเอง ซึ่งธอร์นไดค์กล่าวว่า การได้กระทำซ้ำ ๆ จะช่วย ให้เกิดการเรียนรู้ที่มั่นคงถาวร ทั้งนี้การฝึกหัดจะมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ก็ต่อเมื่อผลการเรียนรู้หรือการกระทำนั้น ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้าการเรียนรู้ นั้นไม่ทำให้บุคคลพึงพอใจ หรือไม่มีแรงจูงใจที่จะกระทำการกระทำซ้ำ ๆ ไม่ก่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้แต่อย่างใด 3) กฎของความพึงพอใจ (Law of Effect) อธิบายว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับจากผู้ฝึก วิธีการฝึก ผลที่ได้รับจากการฝึก เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความต้องการอยากฝึกและอยากเรียนรู้ต่อไป กล่าวคือ ผลการกระทำที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจจะเป็น ตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ส่วนการได้รับผลที่ไม่พึงพอใจไม่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรม

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner)

Skinner (1961 อ้างถึงใน พรรณี ชูทัย เจนจิต, 2550: 159)) กล่าวว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงย่อมมีแนวโน้มให้เกิดการกระทำนั้นอีก ส่วน การกระทำใดที่ไม่มีการเสริมแรง ย่อมมีแนวโน้มให้ความถี่ของการกระทำนั้นค่อย ๆ หายไป และหายไปในที่สุด ซึ่งการให้การเสริมแรงในขณะที่กำลังสอนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นโดยการเสริมสร้างบรรยากาศระหว่างครูและผู้เรียน

3. ทฤษฎีความคาดหวังของ Victor Vroom

Vroom (1964) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานเรียกว่า VIE Theory ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน เป็นทฤษฎีที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

(3.1) $V = Valance$ หมายถึงระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมายรางวัลคือคุณค่า หรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น ซึ่งก็คือความพึงพอใจ

(3.2) *I = Instrumentality* หมายถึงความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัลระดับที่ 1 ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่ง คือเป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ที่ได้ ซึ่งก็คือ วิธีทางที่นำไปสู่ความพึงพอใจ

(3.3) *E = Expectancy* ได้แก่ ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้ซึ่งผลลัพธ์หรือรางวัลที่ต้องการ เมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง (การเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม) ดังนั้นจึงกระทำการตอบสนองความต้องการ หรือสิ่งที่คาดหวังไว้และเมื่อได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้จะทำให้ได้รับความพึงพอใจ

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนประกอบด้วยทฤษฎีแรงจูงใจ คือความต้องการของมนุษย์ที่ผลักดันให้ทำบางอย่างเพื่อให้ได้รับการยอมรับ ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยม ได้แก่ ทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งเป็นการสร้างเสริมพฤติกรรมให้กับผู้เรียนด้วยกฎแห่งความพร้อมกฎแห่งการฝึกหัด และกฎของความพึงพอใจ สามารถประยุกต์ใช้ในการจัดสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่มุ่งเน้นการเสริมแรงในการเรียนการสอนเพราะเป็นการสร้างความพึงพอใจในการเรียน และทฤษฎีความคาดหวังที่เป็นการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน ได้แก่ ความพึงพอใจวิธีทางที่นำไปสู่ความพึงพอใจ และผลลัพธ์หรือรางวัลที่ต้องการ ทฤษฎีทั้งหมดที่กล่าวมานี้มุ่งศึกษาการกระทำ พฤติกรรม หรือความต้องการของผู้เรียนที่นำไปสู่ความพึงพอใจในการเรียนการสอน

3.3 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจในการเรียน

การวัดความพึงพอใจในการเรียนเป็นการวัดความรู้สึกเชิงบวกที่เกิดกับการจัดการเรียนการสอน โดยมีผู้รวบรวมวิธีการวัดความรู้สึกพึงพอใจ ดังนี้

ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2557) ได้รวบรวมการวัดความพึงพอใจโดยใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเป็น 5 ระดับ ได้แก่

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์ในการแปลค่าของคะแนนที่ได้ ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย และ จิระศักดิ์ ทัพพา (2563: 62) ได้กำหนดวิธีประเมินความพึงพอใจหลายวิธี ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการสำหรับใช้ ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกความพึงพอใจที่แสดงออกมาในประเด็น ที่ต้องการประเมินอย่างมีแบบแผน โดยผู้สังเกตจะไม่มี การปฏิบัติกรหรือมีส่วนร่วมกับผู้ถูกสังเกต ต่อจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปและตีความตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน วิธีนี้ เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลาย ที่ใช้สำหรับการศึกษาในกรณีศึกษา เท่านั้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้ประเมินจะต้องออกไปพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยตรง มีการเตรียมแผนล่วงหน้า เป็นการถาม ให้ตอบปากเปล่า แต่อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ตอบ เนื่องจากผู้ตอบอาจรู้สึกไม่อิสระในการตอบ หรือไม่คุ้นเคยกับผู้ถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด ควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนดำเนินการ สัมภาษณ์ควรลงพื้นที่เพื่อทำความคุ้นเคยก่อนให้เกิดความสนิทสนม และความไว้วางใจ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า เป็นการประเมินโดยใช้เครื่องมือที่เป็นการสร้างประโยคข้อความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการประเมิน โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความแต่ละข้อนั้น โดยการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งได้รับความนิยม คือ วิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) เนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก สามารถเก็บข้อมูลได้รวดเร็ว จากข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการประเมินแบบต่าง ๆ จะพบว่าเครื่องมือและวิธีที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานในการประเมินระดับความพึงพอใจคือวิธีการประเมินด้วยเก็บข้อมูลด้วยการทำแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งสามารถประเมินความพึงพอใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ได้ โดยที่แบบสอบถามนั้นต้องมีข้อความที่ครอบคลุมในช่วงของความพึงพอใจทั้งหมด

พรนภา เตียสุทธิกุล และคนอื่น ๆ (2561: 241) ได้กำหนดวิธีการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นการตรวจสอบแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยตรวจสอบความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) มีวิธีการดังนี้

1. การตรวจสอบความตรง มีการตรวจสอบ 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence =IOC) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5-7 คน พิจารณาตรวจสอบให้คะแนนความตรงเชิงเนื้อหาเป็นรายข้อ แต่ละข้อต้องมีค่า IOC ระหว่าง 0.50-1.0 จากนั้นนำผลการตรวจสอบรายข้อมาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป วิธีนี้เป็นวิธีที่มีผู้นิยมนำไปใช้มากที่สุด เนื่องจากเป็นวิธีที่ไม่ยากแม้คำตอบที่ได้จะน่าเชื่อถือน้อยที่สุดก็ตาม ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสำคัญ

1.2 การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง โดยนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้ประเมินกับกลุ่มมีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะเก็บข้อมูลจริง 2 กลุ่ม ด้วยวิธีเทคนิคกลุ่มรู้ชัด (Known Group Technique) กลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่ทราบว่ามี ความพึงพอใจในงานที่ต้องการประเมินกับอีกกลุ่มหนึ่งไม่ทราบความพึงพอใจในงาน นำค่าเฉลี่ยของคะแนนของสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันด้วยค่าการทดสอบที (t-test) หากผลการทดลองใช้ แบบสอบถามมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่ามีความตรงเชิงโครงสร้าง

2. การตรวจสอบความเที่ยง มีการตรวจสอบ 2 วิธีดังนี้

2.1 การตรวจสอบความเที่ยงด้วยการทดสอบซ้ำ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มเป้าหมาย 2 ครั้ง ห่างกัน 1 - 2 สัปดาห์ นำผลคะแนนมาหาค่าสหสัมพันธ์ตามสูตรของเพียร์สัน ซึ่งต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้

2.2 การตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีของครอนบาค โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มเป้าหมาย 1 ครั้ง นำผลคะแนนมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ ทำได้โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยชุดคำถามที่เป็นความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติในเชิงบวก แล้วนำมาแปรค่าตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วจึงนำผลการแปรค่าไปใช้ต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้โครงงานเป็นฐาน ดังนี้

กมลวรรณ จังตระกูล (2557) ได้วิจัย การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบโครงงาน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุเทพพัฒนา จำนวน 40 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 40.33 และหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.38 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน อยู่ในระดับมาก

อลิษา จันทรเปล่ง (2562) ได้วิจัย ผลการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยโครงงาน ภาษาอังกฤษมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของกลุ่ม ตัวอย่างต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

ทวีศิลป์ ในจิต (2563) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 แผนการเรียนคณิตศาสตร์- ภาษาอังกฤษ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปฐมฐานีจำนวน 27 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จากการศึกษาพบว่า ทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัยต่างประเทศ และพบว่าผู้ที่มีผู้ศึกษาวิจัย เกี่ยวกับความสามารถด้านการพูด โดยใช้รูปแบบและการเรียนการสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน ดังนี้

Dewi (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่องเทคนิคการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยขั้นตอนการเตรียมการเบื้องต้น การวางแผน การแสดงออก การสังเกต การไตร่ตรอง และการประเมินผลลัพธ์ของกระบวนการพูดในการเรียนการสอน พบว่าการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนสามารถพิสูจน์ได้โดยการเปรียบเทียบผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนคือ 67 และหลังเรียนรอบแรกคือ 71 หลังจากนั้นทำการสอบที่สอง ผลการทดสอบคือ 79 ดังนั้นเทคนิคการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ และข้อมูลจากแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่านักเรียน 90% มีการตอบสนองเชิงบวกและให้ความเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในการใช้เทคนิคการเรียนการพูดแบบโครงงานเป็นฐานในชั้นเรียน

Ichsan, Apriliaswati, and Rosnija (2017) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนมัธยม SMA Negeri 3 Sintang ในปีการศึกษา 2015/2016 จำนวน 36 คน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตและการวัดผลการทดสอบ พบว่า คะแนนการทดสอบเฉลี่ยทั้ง 3 ครั้ง เท่ากับ 77.44, 78.06 และ 81.04 ตามลำดับ การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดในเรื่องของความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการพูด

Marisah and Robiasih (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนจำนวนมากมีโอกาสได้พูดภาษาอังกฤษขณะการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน นอกจากนี้นักเรียนยังสนใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และ 2) จุดแข็งของการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีมเพื่อกระตุ้นการโต้ตอบและนักเรียนสามารถบูรณาการทักษะทางภาษาเข้ากับทักษะทางสังคมและเทคโนโลยีด้วย

จากงานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน ทั้งที่เป็นการศึกษาภายในประเทศและการวิจัยต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐานจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในด้านการปฏิบัติงานมากขึ้น นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติแล้ว

นอกจากนี้ การเรียนแบบโครงการเป็นฐาน ยังช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม การเรียนการสอน เกิดทักษะพื้นฐานด้านการพูดได้มากขึ้น เนื่องจากการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอนของผู้สอนและเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ ของนักเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญในการใช้ทักษะการปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่ว ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อ ในการเรียน เพราะได้มีโอกาสฝึกกิจกรรมอย่างหลากหลาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต มีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 4 แห่ง 8 ห้องเรียน จำนวน 296 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 คน จากการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.2 แบบทดสอบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน และเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน

โดยมีรายละเอียดของการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับ

คำอธิบายรายวิชา สารการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการจัดการเรียนรู้ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 ศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน และขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 3 แผน 3 บทเรียนได้แก่ บทเรียนเรื่อง 1) How is it cooked? 2) I wonder why? และ 3) Cause and effect โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตาม Fried-Booth (1986) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดึงดูดความสนใจ โดยการพูดคุยหรืออภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อที่จะทำ

ขั้นตอนที่ 2 ระบุวัตถุประสงค์ของโครงงาน โดยการอภิปรายและถกเถียงร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกทักษะภาษา ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาจากการอภิปราย

การอ่านและการเขียน

ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบสื่อที่จะเขียน โดยผู้เรียนเริ่มออกแบบและเขียนรายละเอียด

ของโครงงาน

ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

ขั้นตอนที่ 6 รวบรวมข้อมูล ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในและนอก

ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 7 การจัดเรียงข้อมูล ผู้เรียนจัดเรียงข้อมูลเพื่อพัฒนาผลการดำเนิน

โครงงาน

ขั้นตอนที่ 8 นำเสนอผลงาน ผู้เรียนนำเสนอผลการดำเนินโครงงานหน้าชั้นเรียน

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหา รวมทั้งขอคำแนะนำเพื่อมาปรับปรุงแก้ไขการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ประเมินเพื่อพิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของโรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต โดยมีเกณฑ์ดังนี้

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	พอใช้
2	หมายถึง	ปรับปรุง

1	หมายถึง	ไม่ผ่านการประเมิน
	การแปลความหมาย	การประเมินแผนจัดการเรียนรู้
เกณฑ์คะแนน	7 - 12	คะแนน = ปรับปรุง
	13 - 18	คะแนน = ดี
	19 - 25	คะแนน = ดีมาก

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีคุณภาพระดับดีมาก ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานมีคุณภาพในการนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

2.1.6 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สารระการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2.2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.3 สร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน โดยให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดจำนวน 3 ข้อ โดยข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน หลังจากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.89 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19

2.2.4 สร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วยความสามารถ 3 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง ด้านความคล่องแคล่ว และด้านการแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด จากนั้นนำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของทั้งฉบับ จากสัดส่วนของข้อที่ผ่านการประเมินว่ามีความตรง มีค่าเท่ากับ 1

2.2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริงต่อไป

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐาน

2.3.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 กำหนดขอบเขตของรายการประเมินให้สอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยต้องการทราบถึงความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการ

2.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐาน ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนรู้ และสิ่งทีนักเรียนได้รับจากการเรียนการสอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดค่าระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง พึงพอใจในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจในระดับ มาก

3 หมายถึง พึงพอใจในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจในระดับ น้อย

1 หมายถึง พึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

2.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐานที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหาที่สร้างขึ้น

2.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐานที่สร้างขึ้นไปให้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องเกี่ยวกับประเด็นรายการการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงการเป็นฐานโดยใช้มาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert)

จำนวน 3 ท่าน พบว่ามีผลการประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.93 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14

2.3.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงการเป็นฐานจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 3 ข้อ ใช้เวลาประมาณคนละ 5 นาที

3.2 ขั้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาสอน 18 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 9 สัปดาห์ ตามรายละเอียดดังนี้

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน หน่วยที่ 1 How is it cooked?

3.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน หน่วยที่ 2 I wonder why.....

3.2.3 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน หน่วยที่ 3 Cause and effect

3.3 ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับข้อสอบก่อนการทดลอง จำนวน 3 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

3.4 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐานหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแบบโครงการเป็นฐาน

3.5 นำผลคะแนนจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโครงการเป็นฐานทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งผลการประเมินจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐานมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังการทดลองผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน โดยนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

4.2 ผู้วิจัยให้คะแนนการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เป็นการพูดตอบและแสดงความคิดเห็น โดยมีการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สร้างไว้ 3 ด้าน คือ 1. ด้านความถูกต้อง (4 คะแนน) 2. ด้านความคล่องแคล่ว (4 คะแนน) และ 3. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ (2 คะแนน) รวม 10 คะแนน จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งหมด 30 คะแนน

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน โดยนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยการทดสอบเครื่องหมาย (Sign Test)

4.4 นำข้อมูลคะแนนที่เก็บรวบรวมได้จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน โดยนำระดับความพึงพอใจมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอการเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน การเปรียบเทียบผลการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	Negative Differences	Positive Differences	Ties	Sig.
ก่อนเรียน	37	12.08	2.63	0	37	0	.000
หลังเรียน	37	21.19	1.66				

*p < .05

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.08 (S.D. = 2.63) คิดเป็นร้อยละ 40.27 และคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.19 (S.D. = 1.66)

คิดเป็นร้อยละ 70.63 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน เท่ากับ 9.11 คิดเป็นร้อยละ 30.36 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.60 เมื่อทดสอบหาผลการทดสอบเครื่องหมาย พบว่า คู่ทดสอบที่แตกต่างเชิงบวก (Positive Differences) มีค่าเท่ากับ 37 คือ นักเรียนจำนวน 37 คน มีคะแนนหลังเรียนมากกว่าคะแนนก่อนเรียน ส่งผลให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังเรียนแบบโครงการเป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 60

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต โดยการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานเกณฑ์ร้อยละ 60 ปรากฏผลดัง ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน แบบโครงการเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 60			Negative Differences	Positive Differences	Ties	Sig.
			คะแนนเต็ม	เกณฑ์	$\bar{X}$				
หลังเรียน	37	30	18	21.19	1.66	0	37	0	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนแบบโครงการเป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 60 มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.19 คะแนน (S.D. = 1.66) จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และผลการทดสอบเครื่องหมายเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า คู่ทดสอบที่แตกต่างเชิงบวก (Positive Differences) มีค่าเท่ากับ 37 คือ นักเรียนจำนวน 37 คน มีคะแนนการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าคะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 60 ส่งผลให้คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็นฐาน โดยใช้

แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดย การสอนแบบโครงงานเป็นฐาน

(n = 37)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานมีเนื้อหา กิจกรรม และ ขั้นตอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	4.92	0.28	มากที่สุด
2	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน เพียงพอและเหมาะสม	4.43	0.50	มาก
3	การเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานมีความน่าสนใจและมี รูปแบบที่หลากหลาย	4.38	0.49	มาก
4	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้	4.41	0.50	มาก
5	การเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานทำลายความสามารถของ นักเรียน	4.32	0.47	มาก
6	กิจกรรมในการเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานทำให้นักเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ได้ อย่างถูกต้อง	4.30	0.46	มาก
7	การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ ความคิด พูดสื่อสาร ร่วมมือ และทำงานร่วมกัน	4.86	0.42	มากที่สุด
8	การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ	4.89	0.31	มากที่สุด
9	กิจกรรมในการเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานทำให้นักเรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง	4.35	0.48	มาก
10	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.24	0.55	มาก
	$\bar{X}$	4.51	0.73	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	ร้อยละ		90	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโครงการเป็น ภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.51 คิดเป็นร้อยละ 90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ อันดับที่ 1 ข้อ 1 (การเรียนแบบโครงการเป็นฐานมีเนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้) อันดับที่ 2 ข้อ 8 (การเรียนแบบโครงการเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ) และอันดับที่ 3 ข้อ 7 (การเรียนแบบโครงการเป็นฐานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด พูดสื่อสาร ร่วมมือ และทำงานร่วมกัน) โดยมีค่าเฉลี่ย 4.92, 4.89 และ 4.86 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนแบบโครงงานเป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 60

1.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน มีค่าสูงก่อนเรียน

1.2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต โดยการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 4 แห่ง 8 ห้องเรียน จำนวน 296 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 คน จากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน จำนวน 3 แผน เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ประกอบด้วย เรื่อง How is it cooked?, I wonder why... และ Cause and effect แผนจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้รับการประเมินเพื่อพิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ผลการประเมิน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานมีคุณภาพดีมาก

1.4.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมทั้งหมด 30 คะแนน โดยให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็น ซึ่งได้รับพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) เท่ากับ 0.89 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 และเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของทั้งฉบับเท่ากับ 1

1.4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษแบบโครงงานเป็นฐาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบประเมินความพึงพอใจนี้ได้รับการประเมินตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.93 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.1 ข้อมูลที่ได้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ด้วยการทดสอบเครื่องหมาย (Sign Test)

1.5.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษแบบโครงงานเป็นฐาน โดยนำระดับความพึงพอใจมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อย

1.51 - 1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

2. อภิปรายผล

จากการดำเนินงานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานเป็นกระบวนการเรียนรู้และทำงานแบบร่วมมือ นักเรียนได้พูดคุยเพื่อวางแผน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แก้ไขปัญหา และพูดนำเสนอผลการดำเนินงาน เกิดการสังสรรค์ประสมการณ์ทางการเรียนรู้ และสร้างเป็นองค์ความรู้ และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ กมลวรรณ จังตระกูล (2556), อลิษา จันทรเปล่ง (2562) และ Dewi (2016) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยทั้ง 3 เรื่อง พบว่า การจัดการเรียนการสอนพูดแบบโครงงานเป็นฐานมีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น จากการที่นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ได้พูดคุยเพื่อวางแผนและแก้ปัญหากันในกลุ่ม พูดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนต่างกลุ่ม พูดถามและตอบข้อสงสัยกับครูที่ปรึกษาโครงงาน รวมไปถึงการพูดนำเสนอและรายงานผลการดำเนินงานโครงงานอย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และแสดงท่าทางประกอบการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนแบบโครงงานเป็นฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สาเหตุเนื่องมาจาก

2.1.1 การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากการขั้นตอนดึงดูดความสนใจและระบุดูวัตถุประสงค์ของโครงงาน นักเรียนได้ศึกษา สืบค้นข้อมูลและเนื้อหาที่ตนเองสนใจภายใต้ขอบเขตที่ครูกำหนด ได้เลือกเนื้อหาที่ชอบมาฝึกการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นและใฝ่เรียนรู้ สอดคล้องกับ Wulandari (2022) กล่าวว่า นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มและแรงจูงใจในการเรียนรู้

เนื่องจากผู้เรียนมีอิสระในการทำโครงการตามความสนใจของตนเอง เพราะโครงการของนักเรียนมีสาระสำคัญที่ตนเองชอบ นักเรียนจึงทำโครงการได้สำเร็จลุล่วงมากขึ้น

2.1.2 การเรียนแบบโครงการเป็นฐานช่วยส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา ในขั้นตอนกิจกรรมกลุ่มและรวบรวมข้อมูล นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปราย สร้างประเด็นในการเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนและครู ได้ถามและตอบข้อสงสัยที่มีในเนื้อหา นักเรียนจึงได้รับข้อมูลมากมายซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ กลั่นกรอง แก้ปัญหา และรวบรวมข้อมูลที่ต้องการมานำเสนอและเผยแพร่ข้อมูล สอดคล้องกับ Ichsan (2016) ได้ศึกษาวิจัยและพบว่า การเรียนแบบโครงการเป็นฐานสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้และมีประสิทธิภาพต่อการสอนการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเรียนแบบโครงการเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตของนักเรียนในสังคมที่มีความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง นักเรียนจำเป็นต้องมีทั้งทักษะพื้นฐานและทักษะยุคดิจิทัล เพื่อแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทักษะเหล่านี้จะกำหนดบทบาทให้นักเรียนเป็นผู้อำนวยความสะดวกผู้จัดการการเรียนรู้ ซึ่งได้รับการชี้แนะและให้คำปรึกษาโดยครูผู้มีความรู้ ทักษะ การเรียนรู้ด้วยโครงการนำบริบทและเทคโนโลยีในชีวิตจริงมาสู่หลักสูตรผ่านการทำโครงการ นักเรียนจึงได้ทำโครงการอย่างเป็นอิสระ ได้คิดเชิงวิพากษ์ และเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.1.3 การเรียนแบบโครงการเป็นฐานช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตัวนักเรียน เนื่องจากนักเรียนได้พูดคุยและปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนในขั้นตอนการออกแบบสื่อที่จะเขียน กิจกรรมกลุ่มรวบรวมข้อมูล และจัดเรียงข้อมูล สาระความรู้ตามเนื้อหาที่ตนเองสนใจและชื่นชอบ ทำให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด การพูด มีความมั่นใจและเชื่อมั่นในผลงานของตนเอง สอดคล้องกับ ลัดดา ศิลาน้อย และอังคณา ตุงคะสมิต (2556) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนแบบโครงการเป็นฐานเกิดจากการลงมือปฏิบัติของนักเรียนเอง โดยผ่านขั้นตอนการทำงานที่เป็นกระบวนการซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะการทำงานของนักเรียนต้องมีการตีพิมพ์ วิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไขที่ดีขึ้น

2.2 จากผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด 3 รายการ อาจเป็นผลมาจาก

2.2.1 การเรียนแบบโครงการเป็นฐานมีเนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนที่ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.92 นั่นคือ นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากระดับขั้นตอนการฝึกภาษา การออกแบบสื่อที่จะเขียน กิจกรรมกลุ่ม รวบรวมข้อมูล และจัดเรียงข้อมูล และ

กิจกรรมการพูดในบทเรียนส่งเสริมให้นักเรียนเฝ้หาข้อมูลและความรู้ และพูดในเรื่องที่ตนเองสนใจ และอยู่ในกระแสสังคม สอดคล้องกับ อลิษา จันทรเปล่ง (2562) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้จากการสำรวจหัวข้อการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด ได้ออกแบบสื่อการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาทันสมัย มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีรูปแบบสวยงาม ได้คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับสูงสุดจากการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาตามหลักสูตร แกนกลาง พุทธศักราช 2551 และมีการจัดห้องเรียนให้มีความแจ่มใส สะอาด เป็นระเบียบ มีการจัดป้ายนิเทศที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนภายในห้องเรียน

2.2.2 การเรียนแบบโครงการเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.89 นั่นคือ นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากครูได้ออกแบบการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานให้มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษทุกขั้นตอน ครูกระตุ้นถามเพื่อให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษตอบ ได้พูดสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล และแสดงความคิดเห็นกับครูและเพื่อนในชั้นเรียนอย่างเป็นตัวของตัวเอง และนักเรียนเองก็สังเกตพัฒนาการทักษะการพูดของตนเองอยู่เสมอ สอดคล้องกับ ทวีศิลป์ ในจิต (2563) ได้ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ พบว่า ระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้แก่ นักเรียน มีการลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม มีกิจกรรมการสอนและสื่อการสอน ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน มีแบบทดสอบหลังเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาการสอน และกิจกรรมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และแบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม และการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

2.2.3 การเรียนแบบโครงการเป็นฐานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด พูดสื่อสาร ร่วมมือ และทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.86 นั่นคือ นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากการเรียนแบบโครงการเป็นฐานมีขั้นตอนการออกแบบสื่อที่จะเขียน กิจกรรมกลุ่ม รวบรวมข้อมูล จัดเรียงข้อมูล และนำเสนอผลงาน ในแต่ละขั้นตอน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อใช้ความคิด แสดงความสามารถ พูดสื่อสาร แก้ปัญหาร่วมกัน นักเรียนเกิดความสนุกสนานและพึงพอใจที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน สอดคล้องกับ กมลวรรณ จังตระกุล (2557) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจและพบว่านักเรียน

มีความพึงพอใจต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้ทำกิจกรรมทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะเน้นในเรื่องที่นักเรียนสนใจ เป็นการเรียน การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เริ่มต้นมาจากความต้องการของนักเรียน จนกระทั่งเป็นผลงาน ออกมา มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เกิดความกระตือรือร้นเพื่อช่วยเหลือกลุ่ม ในขณะเดียวกัน นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ จึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานมีความพึงพอใจที่ดีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษ

จะเห็นได้ว่า การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ นอกจากนี้การเรียนแบบโครงงาน เป็นฐาน ยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ดังนี้

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เป็นแนวทางในออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะ ประเภทอื่น

3. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สำนักการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ๆ สามารถนำผลการวิจัย ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายและการวางแผน ในการนิเทศการ จัดการเรียนการสอนของครูในสังกัดได้

3.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการส่งเสริม และกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนของครูในโรงเรียน โดยเฉพาะการสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ผู้สอนควรศึกษาวิธีการสอนแบบโครงงานเป็นฐานกับวิธีการสอนแบบอื่น ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา และนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาตนเองและพัฒนางาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2.2 ผู้สอนควรนำวิธีการสอนแบบโครงงานเป็นฐานไปทดลองใช้เพื่อพัฒนาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หรือทักษะการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ จังตระกูล. (2557). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กุลกรภัส เทียมทิพร. (2559). “PBL: Project Base Learning การเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริงโดยใช้โครงงานเป็นฐาน” ใน วารสารการจัดการความรู้. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- คมสัน อินทเสนา และคนอื่นๆ. (2560). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น. การค้นคว้าอิสระ. หลักสูตรปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และจิรวัดน์ อินทรพร. (2556). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐาปณี สิงห์นนท์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณิรุช นรินทร์. (2557). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียนศรีเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดุขฎิ โยเหลา. (2557). การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน : จากประสบการณ์ความสำเร็จของ โรงเรียนไทย. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดทิพย์วิสุทธิ์.
- ทวีศิลป์ ในจิต. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าอิสระหลักสูตร

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, นครปฐม : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). **การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ :
วีอินเตอร์พรีนทร์ กรุงเทพมหานคร.

ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และเฉลิมขวัญ สิงห์วี. (2563). “การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง” ใน **วารสารสังคมและมนุษยศาสตร์**. 46(1) : 218-
253

น้ำลีน เทียมแก้ว. (2556). **ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555**. มหาสารคาม : สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรณสถาพร, (2557). “การใช้กลยุทธ์การสื่อสารภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาเซียน”. ใน **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี**. 6(1),
12-29

ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2558). **The 21st Century teacher (ครูอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21)**.
กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.

พรนภา เตียสุทิจกุล และคนอื่น ๆ. (2561). “การวัดระดับเจตคติในการดำเนินงานด้านการ
สาธารณสุข”. ใน **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์**, 8(2), 241.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2550). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : เกรทเอดดูเคชั่น.

พระมหาสังเวช ศรีโคตร และทวีศักดิ์ ชูมา. (2559). **แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร**. สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 368.

พะเยา ตองแก้ว. (2566). “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และทักษะความคิดสร้างสรรค์ในรายวิชาการช่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”. ใน
วารสารวิจัยเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้, 6(2), 4.

พัฒนา พรหมณี , ยุพิน พิทยาวัฒน์ชัย และจิระศักดิ์ ทัพพา. (2563). “แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
และการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน”. ใน **วารสารวิชาการสมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)**, 26(1), 59-66.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2564). “การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน” ใน วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, 11(2), 10.
- ยรรยง สิ้นธุ์งาม. (2551). การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning (PBL). สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย, 5(3), 143 – 157.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2552). การสอนแบบโครงงานและการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐาน : งานที่ครูประถมทำได้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา ศิลาน้อย และอังคณา ตุงคะสมิต. (2556). ยกระดับครูสังคมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. คณะศึกษาศาสตร์, ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วนิชา สิริรังหอม. (2563). "การใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในบริษัทที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL)". ใน CRMA Journal of Humanities and Social Science, 7, 104-107.
- วรรณพรพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา. การค้นคว้าอิสระ. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรษยา สำราญรัมย์. (2557). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรางคณา เค้าอ้น. (2560). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุรัญญา ไช้เต็กัม และ พิมพ์ศิริ เทเลอร์. (2563). “ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในระหว่างการประชุมขององค์กร: กรณีศึกษาผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในบริษัทสื่อสังคมออนไลน์” ใน วารสารทางวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 4(2), 15.

เสาวลักษณ์ วรรณบุรี. (2559). โปรแกรมพัฒนาการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นฐานสำหรับห้องเรียนศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะ การคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรรชนิดา ทวานคง. (2559). “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21”. ใน วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 7(2), 304-314. สืบค้น 15 มีนาคม 2566, จาก <https://so04.tcithaijo.org/index.php/yri/article/download/184935/130126/>

อลิษา จันทร์เปล่ง. (2562) ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร

อังคณา ตุงคะสมิต. (2559). ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2566, จาก <http://pipatkunwong2.blogspot.com/2018/02/>.

อังชรินทร์ ทองปาน. (2561). การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครราชสีมา : โรงพิมพ์โพโต-บุ๊คดอทเน็ต.

อัญชลี ทองเอม. (2561). การเรียนรู้โดยใช้โครงการเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 8(3), 185-199.

- อัญชลี ธรรมะวิสิกุล. (2560). **หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**
อภาพรรษ์ เรืองกุล. (2563). ผลของการสอนการเขียนโดยใช้โครงงานที่มีต่อความสามารถ
ทางการเขียนและทักษะการคิดอย่างวิจารณ์ญาณของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี
ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. ดุษฎีนิพนธ์ ศศ.ต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- Anuradha, R., et al. (2014). *Methods of Teaching English*. Hyderabad: Neelkamal Publications.
- Bruner, J. S. (1965). *The process of education*. Cambridge, MA: Harvard University Press. Retrieved April 12th 2023, from <https://chipbruce.net/cv/teaching/resources/inquiry-based-learning/defining-inquiry-based-learning/>.
- Burns, A. (2019). *Concepts for Teaching Speaking in the English Language Classroom*. LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network, 12(1), 1–11.
- Busciglio, D. (2016). *Not so fast: The influx of American fast food in Italy and its effects*. Cambridge University Press.
- Campos, M. (2022). *How to Assess Speaking Skills in the ESL Classroom*. Retrieved March 14th 2023, from <https://englishpost.org/assess-speaking-skills/>.
- Carmona, F., et al. (1991). *Developing Project Work in the English Classroom*. English Teaching Forum. July.
- Dewi, H. (2016). *Project Based Learning Techniques to improve speaking skills*. English Educational Journal, 7(3), 341-359.
- Djoub, Z. (2019). *Supporting Student Driven Learning: Enhancing Their Reflection, Collaboration, and Creativity*. 331-351.
- Du, X. and Han, J. (2016) *A Literature Review on the Definition and Process of Project-Based Learning and Other Relative Studies*. Creative Education, 7, 1079-1083.

- Efstratia, D. (2014). Experiential education through project-based learning. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, (152), 1256 – 1260.
- Fried-Booth, D. L. (1986). *Project Work*. Great Britain: Oxford University.
- Garside, T. (2019). *Teaching Speaking – Tips to develop the speaking skills of your students*. Retrieved March 12th 2023, from <https://www.teflhongkong.com/blog/teaching-speaking/>.
- Goh, C. C. M., & Burns, A. (2012). *Teaching speaking: A holistic approach*. New York.
- Haines, S. (2002). *English Project*. Pearson publishing. Bangkok.
- Häkkinen P., Järvelä S., Mäkitalo-Siegl K., Ahonen A., Näykki P., Valtonen T. (2017). Preparing teacher-students for twenty-first-century learning practices (PREP 21): A framework for enhancing collaborative problem-solving and strategic learning skills. *Teachers and Teaching*, 23(1), 25–41.
- Heick, T. (2020). *3 Types of Project-Based Learning Show Its Range as a Learning Model*. Retrieved March 10th 2023, from <https://www.teachthought.com/project-based-learning/5-types-of-project-based-learning-symbolize-its-evolution>.
- Hernandez, M. (2016). *Evaluation Within Project-Based Learning*. Retrieved March 15th 2023, from <https://www.edutopia.org/blog/evaluating-pbl-michael-hernandez>.
- Ichsan, M.H., Apriliaswati, R., & Rosnija, E. (2017). Improving Students Speaking Skill Through Project-based Learning.
- KM CHIL. (2018). *Project-based learning*. Retrieved March 11th 2023, from <http://www.vcharkarn.com/vcafe/202304>.
- Larmer, J., Mergendoller, J., & Boss, S. (2015). *Setting the standard for project based learning*. Alexandria, VA: ASCD.
- Laur, D. & Ackers, J. (2017). *Developing Natural Curiosity through Project-Based Learning*. Eye On Education.

- Marisah, A., Robiasih, Rr. H. (2017). The Implementation of Project-Based Learning to Improve Vocational Students' Speaking Skills. *Journal of English Language and Language Teaching*, 1(2), 27-32.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality (2nd ed.)*. New York: Harper & Row.
- Mazouzi, S. (2013). Analysis of Some Factors Affecting Learners' Oral Performance. A Case Study: 3rd Year Pupils of Mena'a's Middle Schools. M. A. Dissertation, Department of Foreign Languages, English Division, Faculty of Letters and Languages, Mohamed Khider University of Biskra, People's Democratic Republic of Algeria.
- Mergendoller, J., et al. (2017). Project Based Learning (PBL) Stater Kit. Buck Institute for Education on Italian youth. NFLRC PBL Repository. Retrieved March 15th 2024, from <https://nflrc.hawaii.edu/pebbles/prototype/175/>.
- Riswandi, D. (2018). The Implementation of Project-Based Learning to Improve Students' Speaking Skill. *International Journal of Language Teaching and Education*, 2(1).
- Rora, A. P. (2015). *The Components of Speaking Skill*. Retrieved March 12th 2023, from <https://adeprimarora.wordpress.com/2015/02/11/the-components-of-speaking-skill/>.
- Schuetz, R. (2018). *Project-Based Learning: Benefits, Examples, and Resources*. *Schoology*. ComBlog. Retrieved June 1st 2023, From <https://www.schoology.com/blog/project-based-learning-pbl-benefits-examples-and-resources>.
- Skinner, B. F. (1961c). Learning theory and future research. In J. Lysaught (Ed.), *Programmed learning: Evolving principles and industrial applications*. Ann Arbor, MI: Foundation for Research on Human Behaviors. 59 – 66.
- Stentoft, D. (2016). Thinking Critically About Critical Thinking and Problem-Based Learning in Higher Education: A Scoping Review. *The Interdisciplinary Journal of Problem-based Learning*. 14 (1).

Thorndike, E. L. (1905). *The elements of psychology*. New York: A. G. Seiler.

Verner, S. (2017): "How to evaluate speaking". Retrieved February 10th 2023, from <http://busyteacher.org/4836-how-to-evaluate-speaking.html>.

Vroom, V. 1964. *Work and Motivation*. Wiley and Sons, New York. Retrieved March 20th 2024, from <https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=53093>.

Wulandari, D. (2022). Teaching Project Based Learning in English for Specific Purposes. *Journal of Cultural, Literary, and Linguistic Studies*, 6(2), 1-10.

Click or tap here to enter text.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

และหนังสือเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

1. นายสมคิด เทียรพิสุทธิ์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล ฝ่ายวิชาการ
หัวหน้ากลุ่มสาระคณิตศาสตร์
2. นางจิริชญา ตันทนิส ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้างานวิชาการระดับมัธยมศึกษา
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หัวหน้าโครงการห้องเรียนลักษณะพิเศษ (ภาษาต่างประเทศ)
3. Mr. Abraham David Westbrook ตำแหน่ง ครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โครงการศึกษานานาชาติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กทม.

ที่ อว.0602.16 (บ) / 349

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 พฤษภาคม 2566

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสมคิด เทียรพิสุทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวทรงพร สานุสันต์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-568-7626

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน ที่ 1

หน่วยที่ 1	เรื่อง How Is It Cooked?	จำนวน 6 ชั่วโมง
วิชาภาษาอังกฤษ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ภาคเรียนที่ 1

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

- ต 1.1 ม.4-6/4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดง ความคิดเห็นจากการฟัง และอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ
- ต 1.2 ม.4-6/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม และสื่อสาร อย่าง ต่อเนื่องและเหมาะสม
- ต 1.2 ม.4-6/5 พุดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล
- ต 1.3 ม.4-6/1 พุดและเขียนนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
- ต 3.1 ม.4-6/1 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระ การเรียนรู้จากแหล่งการ เรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอ ด้วยการพูดและการเขียน
- ต 4.1 ม.4-6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2. สาระสำคัญ

ชั่วโมงการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนพูดบรรยายวิธีการทำอาหารฟังคำแนะนำของพ่อ ครว้ในการประกอบอาหาร สนทนาเกี่ยวกับวิธีการปรุงอาหาร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน ประโยค ข้อมูลที่ใช้บรรยายการทำอาหาร (K)
- 3.2 นักเรียนรู้หลักภาษา/ไวยากรณ์ (Passive Voice) (K)
- 3.3 นักเรียนสามารถพูดบรรยายวิธีการทำอาหารได้ (P)
- 3.4 นักเรียนสามารถพูดนำเสนอเรื่อง Exotic food ได้ (P)
- 3.5 นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (A)

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

- staple food (n.): a food that is needed and used all the time
- nutrient (n.): a substance in food that plants, animals, and people need to live and grow
- beforehand (adv.): ahead of time, in advance
- goggles (n.): a large spectacles to protect the eyes against dust or water

หน้าที่ภาษา

- To talk about different foods
- To discuss preparation of food
- To speak and present how to cook food

โครงสร้างประโยค/ไวยากรณ์

- Passive Voice
- Modals in the Passive

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- การพูดบรรยายวิธีการทำอาหาร

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นการวางแผนในชั้นเรียน (Classroom planning)

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

- ครูนำเข้าสู่บทเรียนและแจ้งจุดประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้นี้ คือ นักเรียนจะเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับวิธีการทำอาหาร สันทนาการและบอกวิธีปรุงอาหารด้วยหลักไวยากรณ์ (Passive Voice) สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองสนใจ และนำเสนออาหารในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์

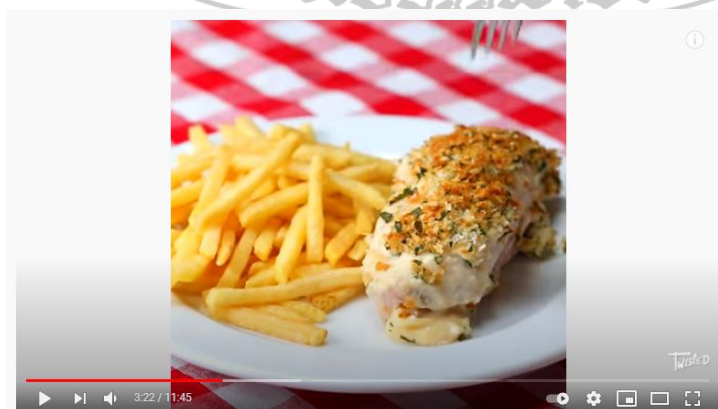
ขั้นการดำเนินการ (Carry out the project) ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามแผนการทำโครงการ ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ดึงดูดความสนใจ โดยการพูดคุยหรืออภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อที่จะทำ

2. นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูถามนักเรียนในหัวข้อเกี่ยวกับอาหาร เช่น

- What is your favorite Phuket Food? And why?
- Do you know how to cook it?
- Do you like food from other countries?
- Do you like to try new foods?
- Have you ever tried local food in any places?

3. นำเสนอเนื้อหา

- นักเรียนดูภาพอาหารในใบความรู้ที่ 1 แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ
- นักเรียนแบบกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน จากนั้นอ่านข้อความเกี่ยวกับการทำอาหารในภาพ และให้นักเรียนสังเกตคำศัพท์ที่ใช้ในการทำอาหาร (raw, grill, boil, roast, bake, fry)
- ครูให้นักเรียนดูวิดีโอการทำอาหาร และนักเรียนช่วยกันบอกคำศัพท์ที่ใช้ในการทำอาหาร (cooking verbs) เพิ่มเติมจากการดูวิดีโอ และครูเขียนคำศัพท์เหล่านั้นบนกระดาน

12 Easy Food Recipes To Make At Home

- ครูให้นักเรียนในกลุ่มพูดเปรียบเทียบวิธีปรุงอาหารในภาพกับวิธีปรุงอาหารไทยที่มีความใกล้เคียงกัน เช่น วิธีการปรุงเนื้อสัตว์ ผัก เครื่องเทศ และอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตที่รับประทานเป็นจานหลัก เป็นต้น
  - ครูให้นักเรียนสังเกตการใช้ past participle ในบทอ่านและบอกนักเรียนว่า Passive Voice จะเป็นโครงสร้างทางภาษาหลักของบทเรียนในหน่วยการเรียนรู้ และนักเรียนต้องบรรยายได้ว่าวัตถุดิบชิ้นไหนถูกกระทำด้วยวิธีใดบ้าง
4. นักเรียนเลือกหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับอาหาร
- นักเรียนช่วยกันบอกชื่ออาหารที่นิยมทานในต่างประเทศแล้วครูเขียนบนกระดาน
  - นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกอาหารที่เป็นที่นิยมในต่างประเทศ (Exotic food) กลุ่มละ 3 ชนิด จากรายชื่ออาหารที่ช่วยกันนำเสนอ หรืออาจกำหนดขอบเขตการสืบค้น เช่น
    - กลุ่มที่ 1,6 ให้เลือกอาหารที่นิยมในภูมิภาคเอเชีย
    - กลุ่มที่ 2,7 ให้เลือกอาหารที่นิยมในภูมิภาคยุโรปตะวันตก
    - กลุ่มที่ 3,8 ให้เลือกอาหารที่นิยมในภูมิภาคแอฟริกา
    - กลุ่มที่ 4,9 ให้เลือกอาหารที่นิยมในภูมิภาคอเมริกา
    - กลุ่มที่ 5,10 ให้เลือกอาหารที่นิยมในภูมิภาคตะวันออกกลาง

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 ระบุวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยการอภิปรายและอภิปรายร่วมกัน

5. ระบุวัตถุประสงค์
- นักเรียนตั้งคำถามหรือประเด็นที่ตนเองอยากทราบเกี่ยวกับอาหาร เพื่อเป็นวัตถุประสงค์ของการสืบค้น จำนวน 3 – 5 ข้อ โดยครูมอบหมายคำถามเพื่อเป็นแนวทางแก่นักเรียน เช่น
    - Why is it called “local food”?
    - Why are street food not similar all around the world?
    - Do Asian people always have rice as a main dish?
    - Why is this in ingredient can be found in this area?
    - How are the ingredients in this dish related to geography or climate?
    - How did this food get its name?
    - How would this dish change in the future?
    - What do the history of this place tell about the food?
  - ครูตรวจสอบและปรับแก้ไขประเด็นที่นักเรียนตั้งไว้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำแก่นักเรียน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกทักษะภาษา ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาจากการอภิปราย การอ่าน และการเขียน

7. ฝึกการถาม-ตอบ

- นักเรียนฝึกอ่านบทสนทนาในใบความรู้ที่ 2 เป็นคู่และให้ออกเสียงให้ถูกต้อง
- ครูให้นักเรียนแต่งบทสนทนาสอบถามวิธีปรุงอาหารที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันและฝึกสนทนาครูสังเกตรสนทนาของนักเรียนทั้งชั้นเรียน

Ask and Answer

1. A: What is your favorite dish?

B: It is .....

A: How is it cooked?

B: It is ..... (explain with cooking verbs shortly)

- ครูถามนักเรียนด้วยคำถามปลายเปิด โดยให้นักเรียนช่วยกันพูดตอบและแสดงความคิดเห็นโดยรวบรวมข้อมูลจากการแลกเปลี่ยนและสอบถามข้อมูลจากเพื่อน การระดมความคิด และเชื่อมโยงความคิดของตนเอง เช่น

1. Why does Thai food contain a lot of herbs?

2. Why do Asians eat rice as a main dish? How does the rice is used as a logo of ASEAN Community?

3. Why food is different in each region of Thailand? give some example.

4. Why do people in Asian countries eat rice instead of bread as a main dish?

5. What carbs do people in western society eat and why? (Pasta and bread)

6. Why are bacon and ham popular in western countries as a main dish?

7. Why is Phuket local food has strange name? (sound like Chinese names)

- ครูประเมินและบันทึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ขณะพูดตอบคำถาม

8. ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับหลักภาษา

- นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาการใช้ Passive Voice ในใบความรู้ที่ 4 และนักเรียนสังเกตว่า รูปกริยา Passive Voice ต้องมี Verb to be เป็นกริยาช่วย และกริยาแท้อยู่ในรูป Past Participle และ by จะใช้ในกรณีที่ต้องการเน้นถึงผู้กระทำเนื่องจากเป็นบุคคลที่เฉพาะเจาะจงหรือมีความสำคัญที่ต้องระบุ
- นักเรียนช่วยกันเขียนรูปกริยา Passive Voice บนกระดานในโครงสร้างประโยค Present Simple, Present Progressive, Present Perfect, Past Simple, Past Progressive, Past perfect, Future และ Modals in the Passive

9. ฝึกการพูด

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ในกิจกรรม A (พูดประโยคที่สมบูรณ์), กิจกรรม B (พูดเปลี่ยนรูปประโยค active ให้เป็น passive) และกิจกรรม C (แต่งประโยค passive จากอนุประโยคที่กำหนดให้)
- ครูสังเกตและบันทึกความก้าวหน้าในการพูดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ 4

ขั้นตอนที่ 4 ออกแบบสื่อที่จะเขียน โดยผู้เรียนเริ่มออกแบบและเขียนรายละเอียดของโครงการ

10. ออกแบบโครงร่างโครงการ

- สมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางแผนและสืบค้นข้อมูลเพื่อออกแบบวิธีการดำเนินงานตามรายละเอียดตามใบกิจกรรมที่ 1 โดยนักเรียนเขียนตอบด้วยประโยค Passive Voice
- นักเรียนหาวิดิทัศน์เกี่ยวกับวิธีการทำอาหารนั้น ๆ เพื่อสังเกตวิธีการปรุงอาหาร แล้วพูดบรรยายวิธีการทำอาหารโดยใช้รูปประโยค Passive voice
- ครูประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยแบบประเมินที่สร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

11. สืบค้นวิธีการทำอาหาร

- นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดอภิปรายและสืบค้นวิธีการทำอาหารจากอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น สืบค้นจากอินเทอร์เน็ต การสำรวจ สัมภาษณ์นักท่องเที่ยว การไปทานอาหารประจำชาตินั้น ๆ โดยนำเสนอชื่ออาหาร ความเป็นมาหรือความนิยม วัตถุดิบ เครื่องปรุง และขั้นตอนการปรุงอาหาร

ชั่วโมงที่ 5

ขั้นตอนที่ 6 รวบรวมข้อมูล ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน

12. รวบรวมข้อมูล

- นักเรียนรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นจากแหล่งต่าง ๆ แล้วจึงคัดกรอง วิเคราะห์ข้อมูลให้ตรงกับวัตถุประสงค์หรือประเด็นที่ตั้งไว้ แล้วฝึกพูดตอบคำถามข้อ 5 ในใบงานที่ 1 โดยใช้ประโยค passive voice
- นักเรียนตรวจสอบข้อมูลของกลุ่มตนเองโดยการขอคำแนะนำจากครูผู้สอน

ขั้นตอนที่ 7 จัดเรียงข้อมูล เพื่อพัฒนาผลการดำเนินโครงการ

13. ผลิตสื่อเพื่อการนำเสนอ

- นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 6 มาเรียบเรียงให้อยู่ในรูปประโยค Passive Voice ตามที่ได้เรียนไป
- นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลจากใบงานที่ 1 มาออกแบบเพื่อนำเสนอเกี่ยวกับอาหารต่างถิ่น (Exotic food) ตามรูปประโยคโครงสร้าง Passive Voice ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Poster, Infographic, Concept map, Power Point Presentation, IG reels หรือ TikTok
- ครูตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่สืบค้น คำศัพท์ และรูปประโยคที่จะนำเสนอ
- ครูสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการมีความมุ่งมั่นในการทำงานและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 6

ขั้นตอนที่ 8 นำเสนอผลงาน ผู้เรียนนำเสนอผลการดำเนินโครงการหน้าชั้นเรียน

14. นำเสนอผลงาน

- นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดนำเสนอ เรื่อง Exotic food (อาหารต่างถิ่น) จากแบบร่างที่ได้รับ การตรวจสอบแล้ว
- นักเรียนในกลุ่มแบ่งหน้าที่เป็นประธานดำเนินการแสดงความคิดเห็น และเลขานุการกลุ่มจดบันทึกการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคน และให้นักเรียนร่วมกันพูดอภิปรายในกลุ่ม หัวข้อดังนี้
  - What is the food's name?
  - What region is the food from?
  - What gradients are in the food?
  - How is it cooked?
  - Why is this dish popular?
- นักเรียนแต่ละกลุ่มเริ่มพูดแสดงความคิดเห็น
- ประธานและเลขานุการกลุ่มแต่ละกลุ่มสรุปผลการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มหน้าชั้นเรียน
- ครูประเมินการพูดของนักเรียน จากแบบประเมินทักษะการพูด

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องรู้และปฏิบัติได้	ผลงาน/ชิ้นงาน	การวัดผลและประเมินผล
คำศัพท์ สำนวน ประโยค ข้อมูล ที่ใช้บรรยายการทำอาหาร	การพูดบรรยายวิธีการ ทำอาหาร	ตรวจสอบความถูกต้องของ คำศัพท์ขณะพูด
หลักภาษา/ไวยากรณ์ (Passive Voice)	การพูดบรรยายวิธีการ ทำอาหาร	ตรวจสอบความถูกต้องของ ไวยากรณ์ขณะพูด
พูดบรรยายวิธีการทำอาหาร	การพูดบรรยายวิธีการ ทำอาหาร	ประเมินการพูด โดยใช้แบบ ประเมินการพูดที่สร้างขึ้น
พูดนำเสนอ เรื่อง Exotic food	การพูดนำเสนอเรื่อง Exotic food	ประเมินการพูด โดยใช้แบบ ประเมินที่สร้างขึ้น
มีความมุ่งมั่นในการทำงานและ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้	พฤติกรรมขณะเรียนรู้	สังเกตและประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้

8. สื่อการเรียนรู้

8.1 ใบความรู้ที่ 1, 2, 3

8.2 ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Exotic Food

8.3 แบบฝึกหัดการพูดภาษาอังกฤษที่ 1 เรื่อง Passive voice

8.4 วิดิทัศน์รวบรวมการทำอาหาร (จาก Youtube)

ใบความรู้ที่ 1

HOW IS IT COOKED?

Fish can be eaten raw or cooked. Raw fish has been eaten in Japan for centuries. Japan has always provided for its population from the sea and its rice fields. Rice is usually steamed or fried. It is a staple food in Asian countries, and so important that in Thailand the same word, khao, is used for both food or rice.

Meat can be roasted, grilled, or fried. In Brazil and Argentina, meat is usually grilled over a charcoal fire. Another word used for this cooking is barbecue, which comes from the West Indian word barbacoa. Meat can be serve with boiled, baked, or fried potatoes. In fact, potatoes were discovered by Spanish in Peru in the 1500s and taken back to Europe.

Some say that spagehetti and other pasta were invented in China and brought back to Venice by Marco Polo. Pasta is normally eaten with tomato sauce, which tomatoes that may come from Mexico or Central America. Spaghetti, a common type of pasta, mean "little string" in Italian.

Sauteing is a cooking method in which food is prepared quickly in oil or butter over high heat fire. Chinese cooks introduced this technique to the West. It helps prevent the overcooking of vegetables. It is healthier because it retains the food' nutrients and flavor.

ใบความรู้ที่ 2

Conversation Read aloud the conversation

Customer: Working as a chef must be really exciting.

Chef: Oh, yeah, but it's hard work, and you have to be organized. Some evenings over three hundred meals are served for dinner.

Customer: Wow! That's amazing! How do you manage that?

Chef: Well, most of the ingredients are prepared beforehand: The potatoes are peeled, the vegetables are cut, and the sauces are made in advance.

Customer: Is that so? What about foods like pasta?

Chef: That's freshly cooked. But here's a tip. If noodles are added to a small amount of boiling water, the temperature will be lowered, and the pasta becomes sticky.

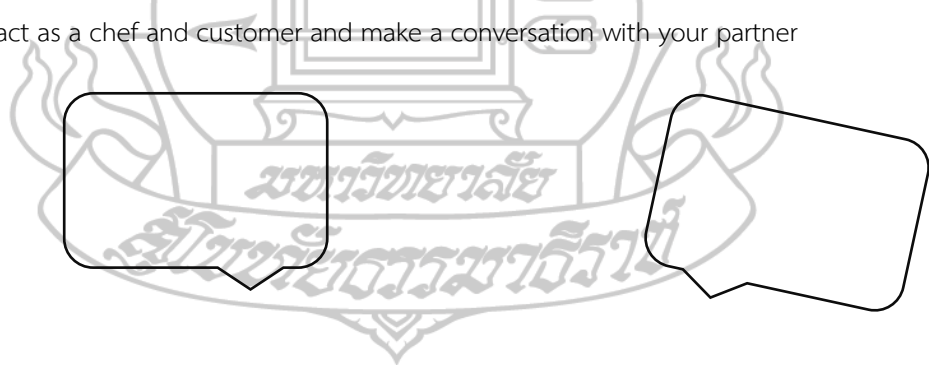
Instead, a large pot of boiling water must be used.

Customer: That's interesting. And what's your advice for peeling onions without crying?

Chef: Simple. Put the onions in the freezer for 10 to 15 minutes before cutting them. Then use a very sharp knife when slicing onions.

Customer: Great idea! I normally wear swimming goggles.

Practicing: act as a chef and customer and make a conversation with your partner

ใบความรู้ที่ 3

The Passive Voice

Verbs in the passive are often used to describe processes. The order of the action may follow the position “by”, or it may be omitted if the doer is not known or important.

The basic verb form is **be + past participle**.

Simple Present

Fresh Vegetables **are purchased** every day. The food **is being cooked**.

Present Perfect

Many recipes **have been tested**.

Past Progressive

The salad **was being made** by the chef.
waiters.

Future

Guests **will be served** at their table. Live music **is going to be played** during dinner.

Modals in the Passive

- ◆ Meat **can be roasted** on an open fire.
- ◆ The fire **should be kept** high during the process.
- ◆ Charcoal **may be used** as fuel.
- ◆ The meat **must be served** while it is still hot.

active: John walks the dog every

passive: The dog is walked by John

แบบฝึกหัดที่ 1

Exercise

- A complete the sentences using the correct form of the passive and speak out to answer.
- In the past, salt _____ (use) to preserve meat and fish.
  - Normally, the pizzas _____ (bake) in the oven at a high temperature.
  - To make fruit salad, first the fruit _____ (cut) in to slices and put into the bowl.
  - The chef's dished _____ (try) by many famous people over the years.
  - The meat _____ (grill) over a charcoal fire and then dipped into a sauce.
- B Speak out the following sentences and keep the same meaning.
- They served shrimp because there were no crab.
Shrimp _____
  - People should send their complaints to the chef.
Complaints _____
  - They're going to hold next year's graduation party at the Golf Club.
Next year's graduation party _____
  - Someone had used my napkin by mistake.
My napkin _____
  - They invited too many people for the event.
Too many people _____
- C Speak out the following famous food around the world in passive voice.
- Example In Thailand, they eat bugs. → Tom Yam Kung is eaten in Thailand.*
- In Hong Hong, they serve snake. → _____
  - In Mexico, people fry grasshoppers. → _____
  - In Taiwan, they prepare shark fin soup. → _____
  - In China, they put seahorse on a stick. → _____
  - In Cambodia, they enjoy fried spiders. → _____

ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Exotic food

Project title: .....

The most popular exotic food 1) ....., 2) ....., and 3) .....

Members 1. ....

2. ....

3. ....

1. What do you want to know or going to do your project from your topic?

(objectives)

1.1

1.2

1.3

2. How are you going to do your project? (methods: survey, interview, observations, existing record reviews and taste at authentic restaurant)

3. Where will you find the information? (sources)

4. What will you find? (hypothesis)

5. Information you have found: (results)

5.1

5.2

5.3

6. How are you going to present your project?

6.1

6.2

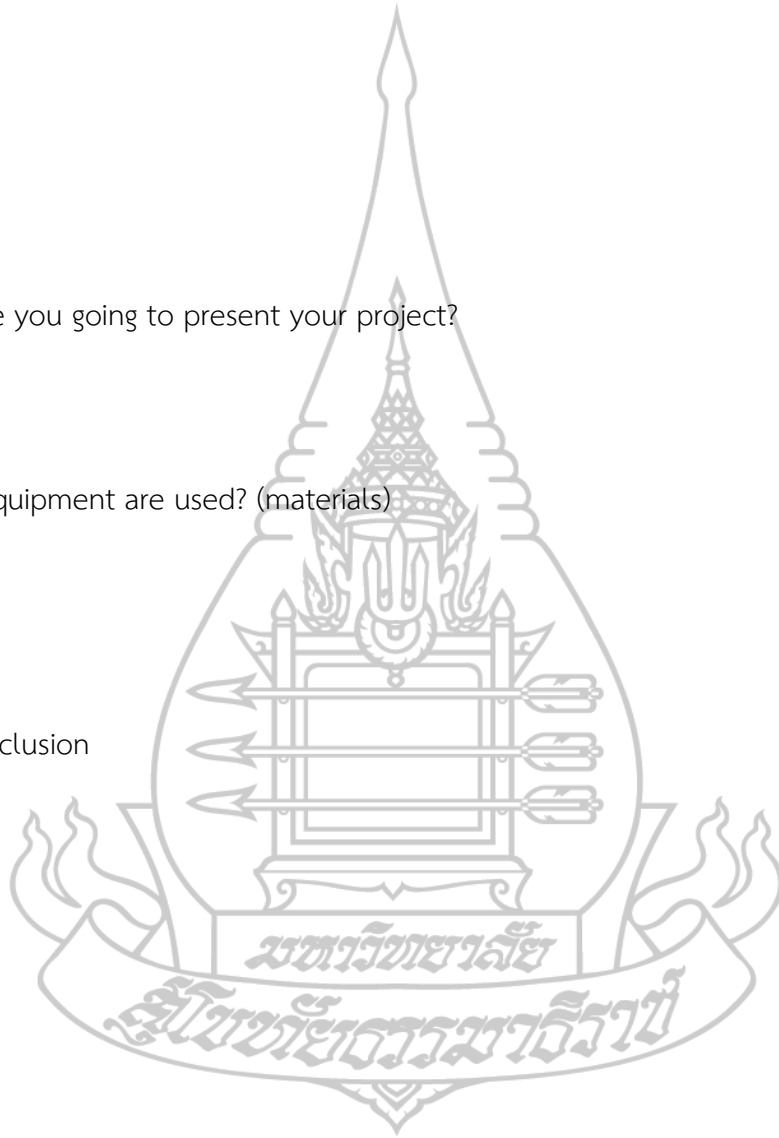
7. What equipment are used? (materials)

7.1

7.2

7.3

8. the conclusion

9. fun facts about the food:

9.1

9.2

9.3

10. 3 things you felt you have done well

10.1

10.2

10.3

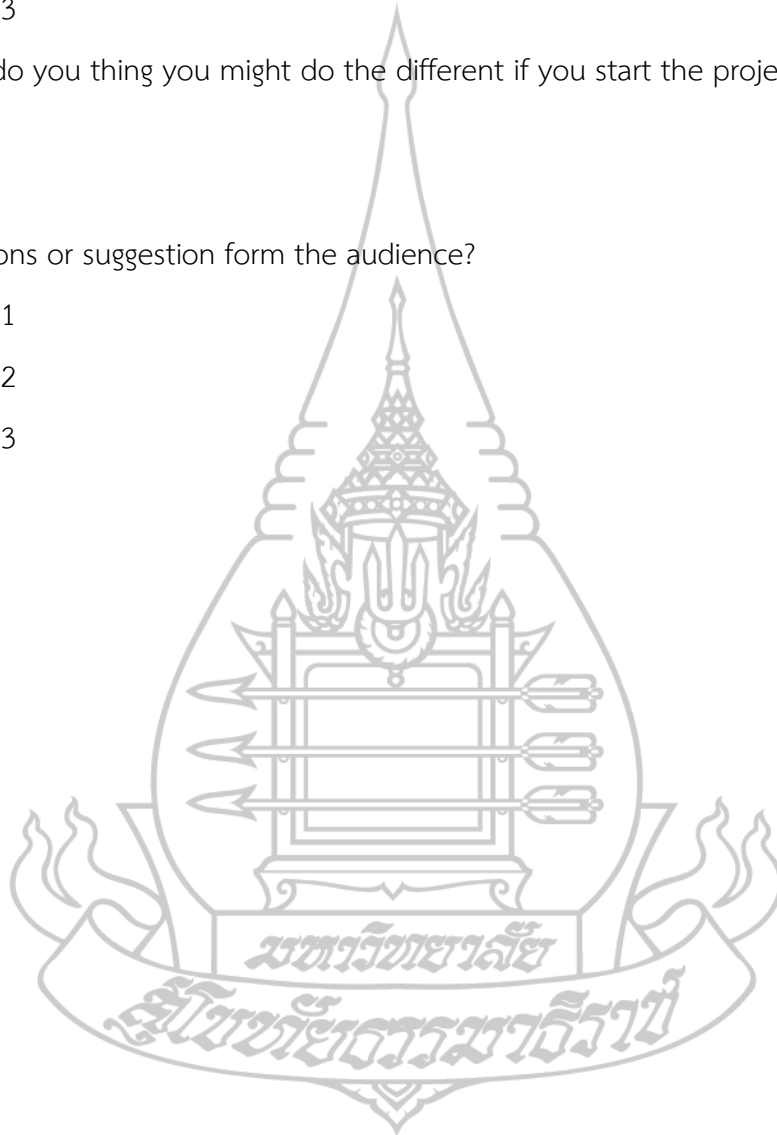
11. What do you think you might do the different if you start the project again?

12. questions or suggestion form the audience?

12.1

12.2

12.3

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต

ชั้น ม.5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 สอนวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

1. ผลการเรียนรู้

1.1 นักเรียนได้รับความรู้ (K)

.....

.....

1.2 นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

1.3 นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม (A)

.....

.....

1.4 นักเรียนที่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.5 นักเรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

3. การแก้ปัญหา

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวทรงพร สานุสันต์)

...../...../.....

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบทักษะการพูดก่อนและหลังเรียน
2. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน

ตารางแสดงแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ วิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ผู้ประเมินเขียนตัวเลขลงในช่องประเด็นการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของข้อคำถามแต่ละข้อ จากนั้นรวมคะแนน

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

คำถาม	ประเด็นการประเมินทักษะการพูด			คะแนน รวม (10)
	ความ ถูกต้อง (4)	ความ คล่องแคล่ว (4)	การแสดง ท่าทาง ประกอบ การพูด (2)	
1. Can you describe a typical meal in Phuket (or your town)?				
2. Do you believe in a lucky charm? Why do people carry them believe they work?				
3. Teenagers nowadays skip breakfast, what do you think is their reason? What are the effects on individuals and people around them?				
คะแนนรวม (30)				

หมายเหตุ

.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(ครูทรงพร สานุสันต์)

วันที่ ...../...../.....

ตารางแสดงแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ผู้ประเมินเขียนตัวเลขลงในช่องประเด็นการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของข้อคำถามแต่ละข้อ จากนั้นรวมคะแนน

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

คำถาม	ประเด็นการประเมินทักษะการพูด			คะแนน รวม (10)
	ความ ถูกต้อง (4)	ความ คล่องแคล่ว (4)	การแสดง ท่าทาง ประกอบ การพูด (2)	
1. Can you describe a typical meal in Phuket (or your town)?				
2. Do you believe in a lucky charm? Why do people carry them believe they work?				
3. Teenagers nowadays skip breakfast, what do you think is their reason? What are the effects on individuals and people around them?				
คะแนนรวม (30)				

หมายเหตุ

.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(ครูทรงพร สานุสันต์)

วันที่ ...../...../.....

ตารางแสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง (accuracy)	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้อง ใช้ คำศัพท์และ โครงสร้างได้ถูก ตามท้องเรื่องและ บทบาทของ หัวข้อที่กำหนด มากกว่าร้อยละ 90	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็นส่วน ใหญ่ เนื้อหา ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ และโครงสร้างได้ ถูกตามท้องเรื่อง และบทบาทของ หัวข้อที่กำหนด เป็นร้อยละ 71- 90	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เลือกใช้ คำศัพท์ได้ถูกบ้าง ร้อยละ 50-70	สื่อสารไม่ตรง ประเด็น เลือกใช้ คำศัพท์ได้ ถูกต้องน้อยกว่า ร้อยละ 50	1	4
ความคล่องแคล่ว (fluency)	พูดได้อย่าง ต่อเนื่อง มีการ โต้ตอบอย่างลื่น ไหล ไม่ติดขัดทำ ให้สื่อสารชัดเจน	พูดตะกุก ตะกักบ้าง ไม่ลื่น ไหล แต่ยังพอสื่อสาร ได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจนและไม่เป็น ธรรมชาติ	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	1	4
การมีปฏิสัมพันธ์ (interaction)	มีการแสดง ท่าทางและ น้ำเสียงอย่าง เหมาะสม และมี การประสานสาย ตากับผู้ฟังอยู่ เสมอ	มีการแสดง ท่าทาง น้ำเสียง และประสาน สายตากับผู้ฟัง เป็นส่วนใหญ่	มีการแสดง ท่าทาง น้ำเสียง และประสาน สายตากับผู้ฟัง เล็กน้อย	ไม่มีการแสดง ท่าทาง น้ำเสียง และประสาน สายตากับผู้ฟัง	0.5	2
รวม					2.5	10

ตารางแสดงข้อคำถาม ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ-
แบบโครงการเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบโครงการเป็นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองตามมาตรประมาณค่า ดังนี้

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	การเรียนแบบโครงการเป็นฐานมีเนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้						
2	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบโครงการเป็นฐานเพียงพอและเหมาะสม						
3	การเรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย						
4	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้						
5	การเรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานทำหายความสามารถของนักเรียน						
6	กิจกรรมในการเรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ได้ อย่างถูกต้อง						
7	การเรียนแบบโครงการเป็นฐานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด พูดสื่อสาร ร่วมมือ และทำงานร่วมกัน						
8	การเรียนแบบโครงการเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการ พูดภาษาอังกฤษ						
9	กิจกรรมในการเรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานทำให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้าของตนเอง						
10	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ						
	รวม						

ภาคผนวก ง

คุณภาพของเครื่องมือ

1. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
2. คุณภาพของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. คุณภาพของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน
4. คุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน

1. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

ตารางแสดงความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC)

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

- 1 ถ้าแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้
- 1 ถ้าแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			แปรผล		หมายเหตุ
		1	2	3	ค่า IOC	แปรผล	
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	1	1	1	1	สอดคล้อง	
2	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน ร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	1	สอดคล้อง	
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	1	1	1	1	สอดคล้อง	
4	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ	1	1	1	1	สอดคล้อง	
5	เนื้อหาสาระเหมาะสมกับจำนวนเวลาเรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง	
6	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหาสาระและระดับชั้นของนักเรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง	
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	1	สอดคล้อง	
8	กิจกรรมการเรียนรู้สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงงาม	1	1	0	0.67	สอดคล้อง	
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสม และหลากหลาย	1	1	0	0.67	สอดคล้อง	
10	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และวัดตามสภาพจริง	1	1	1	1	สอดคล้อง	
	ค่าเฉลี่ย	1	1	0.8	0.93	สอดคล้อง	
	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน				0.1	สอดคล้อง	

2. คุณภาพของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตารางแสดงค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา (Content Validity Index) ของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินความตรงของเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

1. ตัวชี้วัดนั้นไม่สอดคล้องกับคำนิยามเลย
2. ตัวชี้วัดนั้นจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงอย่างมาก จึงจะมีความสอดคล้องกับนิยาม
3. ตัวชี้วัดนั้นจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงเล็กน้อย จึงจะมีความสอดคล้องกับนิยาม
4. ตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับนิยาม

ที่	ตัวชี้วัด	ผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
		1	2	3	
1	<u>ด้านความถูกต้อง</u> สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้อง ใช้คำศัพท์และโครงสร้างได้ถูกต้องตาม ท้องเรื่องและบทบาทของหัวข้อที่กำหนด	4	4	4	
2	<u>ด้านความคล่องแคล่ว</u> พูดได้อย่างต่อเนื่อง มีการโต้ตอบอย่างลื่นไหล ไม่ติดขัดทำให้สื่อสารชัดเจน	3	4	4	
3	<u>ด้านการแสดงท่าทางประกอบการพูด</u> มีการแสดงท่าทางและน้ำเสียงอย่างเหมาะสม และมีการประสาน สายตากับผู้ฟังอยู่เสมอ	4	4	4	
	จำนวนความคิดเห็นที่ได้ระดับ 3 และ 4	3	3	3	
	ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา	1	1	1	

จากตารางแจกแจงระดับความคิดเห็น จำนวนตัวชี้วัดในเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้ความคิดเห็นระดับ 3 และ 4 มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ข้อ (ตัวชี้วัดทั้ง 3 ด้าน)

$$\begin{aligned} CVI &= \frac{3}{3} \\ &= 1 \end{aligned}$$

3. คุณภาพของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนแบบโครงการเป็นฐาน
ตารางแสดงความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ดัชนีความ
สอดคล้อง

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

- 1 ถ้าคำถามข้อนั้นวัดทักษะการพูดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดทักษะการพูดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
- 1 ถ้าคำถามข้อนั้นวัดทักษะการพูดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้

ที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			แปรผล		หมายเหตุ
		1	2	3	ค่า IOC	แปรผล	
1	Can you describe a typical meal in Phuket (or your town)?	1	1	1	1	ตรงตาม จุดประสงค์	
2	Do you believe in a lucky charm? Why do people carry them and believe they really work?	1	0	1	0.67	ตรงตาม จุดประสงค์	
3	Teenagers nowadays have the unhealthy habit of skipping breakfast. What do you think are their reasons? What could be the effects of this unhealthy habit on individuals and the people around them?	1	1	1	1	ตรงตาม จุดประสงค์	
	ค่าเฉลี่ย	1	0.67	1	0.89	ตรงตาม จุดประสงค์	
	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน				0.19		

4. คุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน

ตารางความสอดคล้องเกี่ยวกับประเด็นรายการการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงการเป็นฐาน

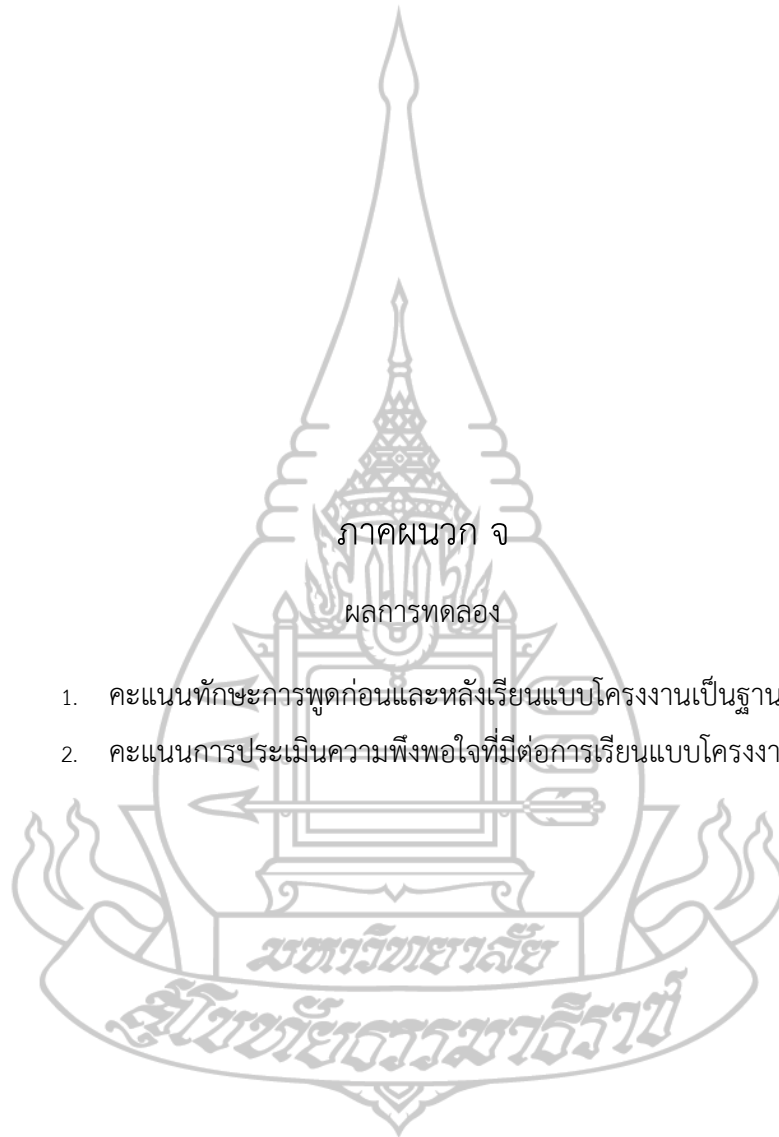
เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

- 1 ถ้ารายการข้อนั้นตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่ารายการข้อนั้นตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน
- 1 ถ้ารายการข้อนั้นไม่ตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			แปรผล		หมายเหตุ
		1	2	3	ค่า IOC	แปรผล	
1	การเรียนแบบโครงการเป็นฐานมีเนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนที่ส่งเสริมให้เกิด การเรียนรู้	1	1	1	1	ตรงตาม จุดประสงค์	
2	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน แบบโครงการเป็นฐานเพียงพอและ เหมาะสม	0	1	1	0.66	ตรงตาม จุดประสงค์	
3	การเรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานมีความ น่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	1	1	1	1	ตรงตาม จุดประสงค์	
4	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตาม ขั้นตอนได้	1	1	1	1	ตรงตาม จุดประสงค์	
5	การเรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานทำ ทาย ความสามารถของนักเรียน	1	1	1	1	ตรงตาม จุดประสงค์	
6	กิจกรรมในการเรียนโดยใช้โครงการเป็น ฐานทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ ได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	1	ตรงตาม จุดประสงค์	

คุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน (ต่อ)

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			แปรผล		หมายเหตุ
		1	2	3	ค่า IOC	แปรผล	
7	การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด พุดสื่อสารร่วมมือ และทำงานร่วมกัน	1	1	1	1	ตรงตามจุดประสงค์	
8	การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	0	1	1	0.66	ตรงตามจุดประสงค์	
9	กิจกรรมในการเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง	1	1	1	1	ตรงตามจุดประสงค์	
10	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	ตรงตามจุดประสงค์	
	ค่าเฉลี่ย	0.8	1	1	0.93	ตรงตามจุดประสงค์	
	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน				0.14		

ตารางแสดงการบันทึกคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียนแบบโครงการเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2

จำนวน 3 ข้อ

ข้อละ 10 คะแนน

รวม 30 คะแนน

เลขที่	ประเด็น/คะแนน			คะแนนรวม	ร้อยละ
	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง		
	12	12	6		
1	6	3	3	12	40.00
2	5	4	2	11	36.67
3	4	3	2	9	30.00
4	5	4	3	12	40.00
5	6	5	2	13	43.33
6	5	5	3	13	43.33
7	5	3	2	10	33.33
8	4	4	3	11	36.67
9	8	8	4	20	66.67
10	4	5	2	11	36.67
11	4	5	2	11	36.67
12	3	3	2	8	26.67
13	4	5	2	11	36.67
14	4	3	2	9	30.00
15	4	3	2	9	30.00
16	8	8	4	20	66.67
17	4	3	2	9	30.00
18	4	4	3	11	36.67
19	4	3	2	9	30.00
20	4	3	3	10	33.33
21	5	4	3	12	40.00

แบบบันทึกคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนแบบโครงการเป็นฐาน (ต่อ)

เลขที่	ประเด็น/คะแนน			คะแนนรวม	ร้อยละ
	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง		
	12	12	6		
22	5	3	3	11	36.67
23	4	3	3	10	33.33
24	6	4	5	15	50.00
25	5	4	3	12	40.00
26	6	5	3	14	46.67
27	6	5	3	14	46.67
28	5	5	3	13	43.33
29	6	5	3	14	46.67
30	6	3	2	11	36.67
31	6	4	3	13	43.33
32	5	5	2	12	40.00
33	6	4	2	12	40.00
34	6	4	3	13	43.33
35	6	5	3	14	46.67
36	6	4	3	13	43.33
37	7	4	4	15	50.00

คะแนนเฉลี่ย 12.08

คิดเป็นร้อยละ 40.27

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.63

ตารางแสดงการบันทึกคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

หลังเรียนแบบโครงการเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2

จำนวน 3 ข้อ

ข้อละ 10 คะแนน

รวม 30 คะแนน

เลขที่	ประเด็น/คะแนน			คะแนนรวม	ร้อยละ
	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง		
	12	12	6		
1	9	7	5	21	70.00
2	7	6	4	17	56.67
3	8	7	5	20	66.67
4	7	6	5	18	60.00
5	8	7	5	20	66.67
6	9	8	5	22	73.33
7	9	6	5	20	66.67
8	8	8	5	21	70.00
9	9	7	5	21	70.00
10	8	7	5	20	66.67
11	9	7	5	21	70.00
12	9	7	5	21	70.00
13	8	8	5	21	70.00
14	9	8	6	23	76.67
15	8	7	6	21	70.00
16	10	8	6	24	80.00
17	8	7	5	20	66.67
18	10	8	6	24	80.00
19	8	7	5	20	66.67
20	8	8	5	21	70.00
21	9	8	5	22	73.33

แบบบันทึกคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนแบบโครงการเป็นฐาน (ต่อ)

เลขที่	ประเด็น/คะแนน			คะแนนรวม	ร้อยละ
	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง		
	12	12	6		
22	8	8	5	21	70.00
23	9	7	5	21	70.00
24	8	8	5	21	70.00
25	9	7	5	21	70.00
26	8	7	5	20	66.67
27	9	9	6	24	80.00
28	9	8	5	22	73.33
29	9	8	5	22	73.33
30	8	8	5	21	70.00
31	10	9	6	25	83.33
32	9	7	5	21	70.00
33	8	7	5	20	66.67
34	9	7	5	21	70.00
35	8	8	5	21	70.00
36	8	7	5	20	66.67
37	10	9	6	25	83.33

คะแนนเฉลี่ย 21.19

คิดเป็นร้อยละ 70.63

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.63

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวทรงพร สานุสันต์
วัน เดือน ปี เกิด	23 พฤษภาคม 2537
สถานที่เกิด	จังหวัดชุมพร
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพฯ พ.ศ.2561
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
ตำแหน่ง	ครู คศ.1

